

ספר

הערב רב

וכל המסתערף

חלק ט"ו

על פי ספר הקדוש

מגלה עמוקות

תנ"ב אופנים על פ' ואתחנן

להמקובל האלקי מודינו

רבי נתן נטע שפירא זיע"א

יוצא לאור בעזהש"ת על ידי

הוצאת "ועד גילוי פני הערב רב"

* * *

יומא דהילולא דיליה, י"ג אב תשס"ד לפ"ק

עיה"ק ירושלים תובב"א

ספר "הערב רב"

וכל המסתעף

חלק ט"ז

על פי ספה"ק מגלה עמוקות

רנ"ב אופנים על פרשת ואתחנן

להמקובל האלקי מורינו רבי נתן נטע שפירא זיע"א

בו יבואר גודל ענין חיוב הלימוד ולחקור מעשי וענין ה"ערב רב", ואיך שצריכים ללחום נגדם, שמקלקלים את כל עם ישראל בכל העולם כולו, ועוקרים כל המצות שבתורתנו הקדושה, כמו שכתב הגאון הקדוש מווילנא זיע"א, שישנם חמשה מיני ערב רב, והם: ^(א) בעלי מחלוקת ובעלי לשון הרע, ^(ב) הרודפים אחר התאווה כמו זנות וכדומה, ^(ג) הרמאים שמראים עצמם כצדיקים ואין לבם שלם, ^(ד) הרודפים אחר הכבוד ובונינים חרבות לעשות להם שם, ^(ה) הרודפים אחר הממון. והמחלוקת תחילה, כי המחלוקת כנגד כולם, והם נקראים "עמלקים", ואין בן דוד בא עד שיעברו מן העולם, ועליהם נאמר (דברים כה, יט): "תמחה את זכר עמלק" כמבואר בזוהר. (אדרת אליהו פרשת דברים)

גם יבואר בו השכר הגדול למי שעוסק להציל את עם ישראל מן הערב רב, ומעורר את הרבים שלא יפלו ברשתם ח"ו.

עוד יבואר, שהערב רב הם רמאים כנחשים ועקרבים. כמבואר בזוהר חדש וז"ל (זוהר חדש פרשת יתרו מאמר ז' ימי בראשית):

"אבל נחשים ועקרבים יש בו – ונחשין ועקרבינן דילה אינון ערב רב".

עוד יבואר בו העונשים הגדולים אשר מענישים את האדם בזה ובבא, ושאינו אדם יכול לשער עד כמה שייסבול בזה ובבא על זה שעזר את הערב רב, והפגם הגדול הנעשה על ידי אלו העוזרים להם, וגודל החיוב שמוטל על כל איש ואיש להיות בקי בהם בפרטותיהם ודקדוקיהם, כדי שלא יכשלו חס ושלום לבנות בתי עבודה זרה של דור הפלגה של הבה גבגה לגנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לגנו שם (בראשית יא, ד), כי בזה תלוי יסוד קדושת ישראל, ובו תלוי גם כן ביאת משיח בן דוד, כמו שגילה לנו רבינו חיים וויטאל זיע"א תלמיד האריז"ל בספרו הקדוש עץ חיים בהקדמתו.

בס"ד

הספר נדפס לזכות את הרבים
ונחלק בחנם לכל דורש ומבקש

הרשות נתונה לכל מי שברצונו להדפיס קטעים מספר זה או כל הספר בכל לשון שהוא בכל מדינה ומדינה, כדי להרבות תורה ויראת שמים בעולם, ולעזור לבות אחינו בני ישראל בתשובה שלימה

אם אתה רוצה לדעת מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו לבו לעכב את
גאולתינו ופדות נפשינו רחמנא ליצלן, תלמוד בעיון בספר הזה.

הצדיק המקובל האלקי קדוש ונורא,
 מרנא ורבנא קודש קדשים בעל מקובל
 גדול ונורא מן הקדמונים בקש"ת מזורינו
 רבי נתן נטע שפירא זצ"ל זי"ע ועכי"א
 אב"ד ור"מ דק"ק קראקא המעטירה (בימי
 רבינו הב"ח זל"ה) בהגה"ק מו"ה שלמה
 זצ"ל, מוגלה לנו סודות נוראים ונפלאים
 בספרו הקדוש מוגלה עמוקות, מזה שקיבל
 מפי אליהו הנביא זכור לטוב (פנחס זה אליהו
 המקנא קנאה גדולה לאלקים) בעניני ה"ערב רב"!
 יו"ל לרגל יומא דהילולא קדישא שלו שחל ביום
 שבת קודש ואתחנן-נחמו, י"ג לחודש מנחם אב
 דהאי שתא שנת ה' אלפים תשס"ד לפ"ג

כה נחקק על מציבתו:

פה נטמן איש אלקי קדוש מן הקדמונים. מגלה
 עמוקות רזין ומטמונים. הוא שאומרים עליו
שדיבר אתו אליהו פנים אל פנים. הגאון אב"ד
 ור"מ מו"ה נתן נטע בן מו"ה שלמה שפירא זצ"ל,
 נפטר ביום ד' י"ג אב שצ"ג לפ"ק תנצב"ה.

במקום הקדמה

והנה מה שפכתב בתחילת דבריו ואפילו כל אינון
 דמשתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לנרמיייהו וכו', עם
 היות שפשמנו מבואר וכפרט בזמנינו זה בעו"ה אשר
 התורה נעשית קרדום לחתוך בה אצל קצת בעלי תורה
 אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות
 יתירות וגם להיותם מכלל ראשי ישיבות ודייני
 סנהדראות להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ ודומים
 במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו
 בשמים. ועיקר סיבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך
 הכתוב ונעשה לנו שם. ככתוב בספר הזוהר בפרשת
 בראשית דף כ"ה ע"ב וזה לשונו על פסוק אלה תולדות
 השמים והארץ. שחמשה מינים יש בערב רב זמן הג'
 מינים מהם הוא הנקרא בת גבורים דעלייהו אתמר
 המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם ואינון מסטרא
 דאילין דאיתמר בהון הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו'
 ונעשה לנו שם בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושון
 בהון ס"ת ועמרה על רישיה ולא לשמה אלא למעבד
 לון וכו' והנה על הכת הזאת אמרו בגמרא כל העוסק
 בתורה שלא לשמה נוח לו שנהפכה שליתו על פניו
 ולא יצא לאויר העולם.

תוכן עניני "ערב רב" מספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן כ"ד..... יז

א. משה רבינו ע"ה התפלל "אעברה", רוצה אני להעביר מספר אעברה שהוא רע"ח, שבזה נתמעטו כרוכים שהם כנפי החיות בשעת החורבן וכו' – לכן אמר אעברה נ"א, אין גא אלא עתה – ואם תאמר מדוע אינו מבקש על זה במדבר, לזה אמר ואראה את הארץ, שצריך אני לזה זכות של ארץ ישראל, אבל במדבר שהוא מקום נחש, אי אפשר לבטל כוחות הרעות רק בארץ הטובה – והשיב הקב"ה רב לך, ר"ל ערב רב שעשו את העגל הוא שלך, כי שחת עמך, אתה הוא הגורם, ואין קמיגור נעשה סניגור, לכן אל תוסף דבר אלי, אבל צו את יהושע, אין צו אלא עבודה זרה, שצוה יהושע את ישראל אחריו על ענין עבודה זרה..... יז

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן ג"ה..... יח

ב. רפ"ח ניצוצים הם שברי כלים שנפלו לתהומא רבא, והרמוז רוח אלקים מרחפ"ת על פני המים, כי המים הזדונים הן הקליפות, וסימנך מרחפ"ת רפה מת, כי שבירתן זו היא מיתתן, וישראל כשהיו במצרים העלה משה מהם ר"ב ניצוצים, אבל פ"ו לתשלום רפ"ח לא היה יכולת למשה להוציא מכור הברזל, ז"ש גם ערב ר"ב עלה אתם, ר"ב דייקא ולא יותר הם אותיות המעורבין, אבל משה עלה אל האלה"ם שהם סוד פ"ו ניצוצים הנשארים – וזה שאמר הכתוב וחוש"ך ע"ל פנ"י תהו"ם, ס"ת כלים, שהם רפ"ח, ומהם לא היו ישראל יכולין לעלות פ"ו מנין אלקים, זה שאמר הכתוב ורוח אלקים מרחפת, ר"ל שנשארו מנין אלהים מן רפ"ח מת..... יח

ג. מזה הטעם רצה משה ליכנס לארץ ישראל, כדי להוציא פר"ח, כמו שנאמר יציץ ויפרח ישראל, ורצה לתקן ימי שנת החמה שהם עולים לחשבון רפ"ח כשתסלק ימים שמקריבין מוסף – צדיק כתמר יפרח", מה שביקש משה ליכנס לארץ ישראל, היתה כוונתו שיפרח כתמר, ר"ל להעלות ניצוצי רפ"ח – כשאמר משה סלח נא לעון העם הזה, נתכוין להתפלל על רפ"ח ניצוצין אלו, שכן לעו"ן הע"ם הז"ה בנימטריא רפ"ח, ואמר סל"ח שהוא בנימטריא חסד ע"ב כ"ו שהוא שם של הויה – ואתחנן אל ידוד, הרי הויה, אשר מי אל הרי חסד אל, כי בי שמות אלו אל ידו"ה ויאר לנו, שמוציא לאור הניצוצות והאורות שנפלו בעמקי הקליפות, ועליהם אמר כאן מאחר שאתה החלות להראות את גדלך, שהם אותיות מן רפ"ח, שהן עולים ד' פעמים חסד כנרמז במלת גדל"ך,

(וכן מלת גדל"ך עולה כמנין א"ל ידו"ד), ואת ידך החזקה, הם אותיות הנשארים בעמקי הקליפה שהם ביד חזקה, אעברה נא רוצה אני עתה להעביר ולתקן מה שהתפללתי כשאמרתי סלח נא לעון העם הזה, שהם על רפ"ח ניצוצים, באתי גם כן עתה להתפלל עליהם, ובוה צריך אני זכות ארץ ישראל, לכן ואראה את הארץ – השיב הקב"ה: אתה אומר החלות, כאלו התחלת לתקן אותם, הלא רב לך, הלא כבר העלת ר"ב ניצוצין מן רפ"ח, אל תוסף דבר אלי עו"ד בדב"ר בנימטריא רפ"ח, קרית מלך ר"ב כתיב, עתה די לך בעליית רב ניצוצין – וז"ש אל תוסף דבר, ר"ל שנתכוין משה גם כן לתקן אותן רפ"ח שאין להם תקנה בקרבן מוסף, וז"ש אל תוסף וגו' עו"ד בדב"ר, דייקא על אותן ימים שאין בהם מוסף..... יט'

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן ע"ד..... כא

ד. ראה משה רבינו מחלוקת הלל ושמאי, שהיה מחלוקת גדול בי"ח דברים שגזרו בו ביום, והיה אותו יום קשה כיום שעשו ישראל את העגל – כמה ענינים נפלאים בענין השייכות שבין משה רבינו ע"ה להלל הזקן – רצה משה שיהיה חסד אל גובר מדתו של הלל, ולא יהיה הלל כפוף תחת שמאי שהוא דין, לכן רצה לכנס לארץ ישראל לתקן י"ח דברים, כי ארץ ישראל תמן, וז"ה שער השמים, מנין וז"ה שהם י"ח טורי דאפרסמונא, לכן אמר אעברה בה' יתירה שרמזו על הלל – והשיב הקב"ה רב לך, הגדולה של הלל היא שלך, והעגל שהוא בא מן ערב רב, הוא עדיין מרקד באותו דור, אל תוסף דבר, ולכן היו פ' תלמידים של הלל, כמו שהיה משה בן פ' שנה בעמדו לפני פרעה..... כא

ה. אלו נכנס משה לארץ ישראל לא היה מחלוקת בעולם, אבל משחכה משה בסלע רבו המחלוקת בישראל, והוא סוד סלע המחלוקת, ר"ל מן הסלע בא המחלוקת בישראל – וזה סוד המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל, ר"ל בהכאות הסלע גרם משה שהתורה יורדת טיפין טיפין ובא המחלוקת – וזה סוד הפסוק הלא כה דברי כאש נאם ה', דמי גרם הניצוצין שמתחלקין לכמה גוונים, זה בא לנו מן פטיש יפוצץ סלע, הפטיש שהכה משה בסלע גרם שמתפוצצין ורבין המחלוקת בישראל, פט"יש בנימטריא מו"טה מו"שה, שזה גרם הכאת המטה..... כג

ו. לכן רצה משה לכנוס לארץ ישראל, שלא יהיה מחלוקת שמאי והלל בעולם, שישתמשו תלמידים כל צרכם ויהיה תורה אחת ומשפט אחד לכל ישראל – על זה אמר אשר מי אל בשמים ובארץ, אל אחד בראנו כן יהיה אב אחד, כשיהיה משה בארץ ישראל יתקיים קרא "כולם נתנו מרע"ה אחד", נוטריק"ון מ"טטרון ר"אש ע"ולם ה"יצירה, וכן למטה

משה נוטריקון מש"ה ר"בינו ע"ה, קדרש מרעה אחד – לכן רצה משה להיות בארץ ישראל, לקיים משפט אחד יהיה לנו, לקיים קרא מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ דייקא, כי אב אחד יהיה לכלנו – זה נרמז במלת אעבר"ה, שהוא בהיפוך אתון א"ב ר"ע"ה, אב אחד לכלנו רועה אחד לכלנו – השיב הקב"ה רב לך, אתה הוא הגורם שרבו מחלוקת בישראל על שהכית בסלע, ואני אמרתי שנה עליו פרשה אחד או הלכה אחת, וזה סוד אל תוסף דבר אלי עוד, לפי שפגמת בדבר הזה, ר"ל בדיבור הזה, בדיבור שפגמת שלא דברת לסלע..... כד

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן ע"ח..... כה

ז. לפי שמושה חמא בערב רב שלקח עמו, פגמו ממדתו, שכן ער"ב ר"ב בנימטריא דע"ת, שנעשה העגל בבלע"ם ב"ן בעו"ר אשר התפאר ואמר יודע דע"ת עליון, ואמר ויודע בו"ו, שהוא מתפאר בעצמו שהוא לקביל דרגא דמשה שהוא דע"ת, והו"ו הוא דעת, אבל באמת היה נופל ג'לוי עינים, שהוא ר"ת נג"ע, שהם שמוחזאי ועזאל, שהם גם בחשבון דע"ת בטומאה, ועליו אמר אהרן אתה ידעת את העם כי בר"ע הוא, שהוא בהיפוך אתון בע"ר, אשר עליו אמר משה איש בע"ר לא ידע..... כה

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן פ'..... כו

ח. כמו שבמטרא אחרא הם תרין בלק ובלעם, רצה משה שיכנסם לארץ, שיהיה הוא כיהושע לבטל תרין סיטרין בישין אילין, לכן אמר מי אל בשמים, אמר בלשון מי – הבעלת אוב אמרה לשאול את מי אעלה לך, ר"ל ממי אתה מבקש, אם מישראל שאמרו מי כמוך באלים, אם מאומות שאמרו מי ה' אשר אשמע בקולו – לכן אמר משה כמו שבלעם הרשע כחו היה מן מ"י, הם תרין בנין דיליה, מ'מרא י'וחנא, כך רצה גם כן שיהיו שני כרובים למטה בארץ ישראל, כנגד שני נערים אילו של בלעם – זה נרמז במלת מ"י, שהוא נוטריקון מ'שה יהושע, וזבה יכניעו תרין סיטרין בישין נח"ש ועקר"ב, בנימטריא מש"ה יהושע – על זה אמר אעברה נא, כשאחיה בארץ ישראל עם יהושע, אז אוכל לבטל כחות בעו"ר שהוא בנימטריא אעבר"ה, ומה היה הכח שלו תרין בנין יוחנא ממרא, שהם היו בטומאה כנגד נדב ואביהוא בקדושה – מזה המעם כשלקח אהרן מידם מן ינ"ם ומן ימברום, נגזרה גזירה על נדב ואביהוא למות, שנים ישלם איש לרעהו, וזה נרמז במלת נ"א, נוטריקון נ"דב אביהוא – והכוונה בכניסת לארץ אעברה, אעביר אני כחות בעור שהיא כנגד נדב אביהו, וכן נרמז במלת אעבר"ה בנימטריא כרובי"ם, שיהיו למטה משה ויהושע שני כרובים, לבטל דעת שני נעריו עמו שהיו עם בלעם..... כו

ט. על זה השיב הקב"ה "רב לך", אתה רוצה לבטל רעת ערב רב, כמו שאמר אהרן אתה ידעת את העם כי ברע הוא, כי רע הוא לא אמר, אלא כי ברע. וגם למה אמר כפל אתה ידעת. אבל רמז לו אתה דייקא, אתה הוא הגורם עשיית העגל שלקחת ערב רב, וזה נרמז במלת בר"ע בהיפוך אתון ערב, שרמזו על ערב רב, וכן בהיפוך אתון בעור, שכן צריך להיות חסר ו' כמ"ש האר"י על פסוק איש בער לא ידע, היפוך מה שהתפאר ויודע דעת עליון וכו', שבניו דבעור שהוא יאנים וימברס עשו את העגל – לכן גם בכאן השיב הקב"ה אתה מתרעם על בלעם אתחברותא דיליה שהם שני נעריו עמו, שלקח כל כחות של בניו במדברה, רב הוא שלך, אתה הוא הגורם בערב רב בבניו דבעור, לכן

אל תוסף.....כח

י. ומה שאמרת שצריך תרין כרובים לבטל תרין סיטרין בישין של בלק ובלעם שהחזיקו כח עבודה זרה בעולם, צו את יהושע, אין צו אלא עבודה זרה, וחזקה"ו בגימטריא בלק, אמצה"ו בגימטריא בלעם, כי הוא יעבור כחו של עבודה זרה, ומתי יוכל לבטל כחות של עבודה זרה, הו"א ינח"ל בכל אשר תראה, אם יהיה הוא ק"ך שנה כמו שהיית אתה כחושבן הו"א ינח"ל, אז יעלו לכל ק"ך צירופי אלהים ויכניע אותם, אבל מאחר שחטא יהושע נטל הקב"ה י' שנים משנותיו, לכן קפד קרא בעזרא על יהושע שלא ביטל עבודה זרה כמו שביטל עזרא

כט

יא. והנה עזרא העביר רעת בעור, לכן עזר"א בגימטריא בעו"ר, והוצרך הוא בגלגולא של אהרן לתקן עבודה זרה שקילקל ועשה את העגל, בא בעל השור שהוא אהרן ממש, הוא עזרא עלה מבבל כרוך ותני, שיחסו את אהרן שאהרן הוא עזרא ממש, והנה הוא עשה עגל, לכך הוצרך הוא אחר כך לתקן בדורו ולבער יצרא דעבודה זרה מן העולם לגמרי, ובדידיה תליא מילתא – ולפי שהוא הוריד פני שור מהשמאל בעשיית העגל, לכן בימי עזרא הורידו מן השמים יצרא דעבודה זרה כדמות ארי – מתחילה היה פני שור מהשמאל, ועתה משנה פניו ותשלחהו ונתנו לו את הארי מצד הימין מסמרא אחרא, אבל בימי ר' חייא היה דמות דוב ...

כט

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן צ"ז.....ל

יב. רצה משה ליכנס לארץ ישראל, לפי ששם אבן שתיה שממנו הושתת העולם, והוא סוד משפט"ך תהום רבה, ויש שם ממזנה אחד שממזנה על התהום שהיו ישראל מנסכין המים, בסוד רדיה שדומה לעגל, לפי שמשעה קלקל בעשיית העגל שבא על ידי גרם שלו, רצה לתקן אותו העגל שבתהום בכניסתו לארץ. לכן אמר אתה החלות וכו', שרצה לבא לארץ ישראל תמן אבן שתיה שחתם כה שם של י"ה, ושם יעלה שבטי

י"ה להודות לשם ה', ולתקן השיתין, ולשבח משפטיו תהום רבה נרמו במלת אעברה, תמן נרמו המשפט הגדול של ע"א סנהדרין שממונים על משפטיו תהום רב"ה, ולגלות צדקתך כהררי אל, לכן אמר החר הטוב הזה, שהוא סוד הררי אל, לכן אמר אשר מי אל, הפוך אעברה, תמן ע"א רבה, ר"ל ע"א סנהדרין הם ומשה על גביהם, להפך המשפט של תהום רבה ולסלק המו"ת שהוא בהיפוך אתוון תהו"ם, ובמה יסלק המות, עם הר"רי א"ל חושבנא דדין כחושבנא דדין – זה שאמר אעברה, אני צריך להעביר זה, שרצה משה לבטל מלאך המות – השיב הקב"ה רב לך, מאחר שערב רב שלך, ואתה גרמת את העגל, אין לך יכולת לבטל המשפט של תהום רבה, דתמן ממונה השר דדמי לעגלא ואין קמיגור נעשה סניגור, לכן אל תוסף דבר

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן ק"ו

יג. רצה משה לבא לארץ ישראל ולהגיע למדריגת שיעור קומה, וחשב משה כשיבא לארץ ישראל, יהיה גם כן במדריגת הנער ברקיע – השיב הקב"ה רב לך, אין לך לדמות למטטרון שהיה חנוך מתהלך בחוץ מן בני דורו, וגם אתה רצית לדמות אליו, לפי שגם אתה הוצאת האהל שלך מחוץ למחנה אחר שראית שחטאו ישראל בעגל, ואם כן מזה הטעם רצית לחיות ולהגיע למדריגת מטטרון שלקחתי אותך להיות למשרת לנער למעלה, וכל מפתחות שבעולם מסרתי בידו – אבל אין הגדון דומה אליו, כי מה שאתה הוצאת האהל שלך מחוץ, אתה היית הגורם לאותו עון, עבור ערב רב שלקחת עמך בלתי רשותי, נמצא שזה החטא שעשו, היה על ידך, אבל מטטרון שהרחיק אהלו מחוץ לבני דורו והיה מתבודד את עצמו, עשה זה בעצמו בלי שום החטא שבא על ידו – ז"ש רב לך, הערב רב היה שלך, ובשכילם לקחת את האהל והיית מתבודד, וזה החטא היה שלך, לכן אל תוסף דבר

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן ק"ך

יד. משה רצה לסלק לגמרי פני שור, שהוא סוד ה' מן השם שנרמזת במלת אעברה ה' יתירא, על פני שור שהוא באות ה' של השם אעבור ה' לגמרי, שעד עתה היה באות ה' למעלה ולמטה פני שור, ואני רוצה עתה לתקן שיבואו במקום זה כרובים כמנין אעברה, שהוא רומז שבמרכבה התחתונה גם כן יבא כרוב במקום שור, ולא כשעשה יחזקאל שלא שינה רק פני כרוב אחד במרכבה עליונה, אבל מרכבה תחתונה נשאר פני שור במקומו, שהרי חביט את הכהן הצדוקי בבית שני שהיה ככף רגל עגל, אבל אני רוצה להעביר מלמעלה ולמטה ולעמוד כרובים – לכן ואראה את הארץ, אעברה בגימטריא רבו"ע, שרצה לסלק חטא של עגל,

אעבר"ה בנימטריא רבו"ע, שרצה להעביר רבו"ע של ה' שפגמו במ ערב רב וימירו את כבודם, שהוא סוד ה' אחרונה שבשם בתבנית שור, שכן אמרו קום עשה לנו אלקים, וקשה איך יצא העגל, והלא לא זכרו שום תמונת שור בדבריהם שאמרו לאהרן ויצא העגל הזה – סוד הדבר במה שאמרו עשה לנו אלקים, בזה שמטו אחד ממטרמולין מלמעלה והוא פני שור, כי במה שאמרו עשה לנו אלהים, בזה שמטו פני שור מן המרכבה, שכן פני שור הוא מהשמאל, והיא ירך החזקה שהיא משמאל, גם אלקים בנימטריא פני"ו שו"ר במספר רבתי של א"ק, ובמלת קו"ם רמזו על שר המנהיג פני שור ששמו אמצ"ה שהוא בנימטריא קו"ם, נמצא שבדבריהם לאהרן, שמטו השר של סמאל שמנהיג פני שור..... לד

טו. השיב הקב"ה למשה רב לך, אתה רוצה לתקן רבוע ה' שחטאו בערב רב שעשו קב"ה קנטרין, ובוזה פגעו ברבוע ה', אתה הוא הגורם שפגמת בה' זעירא של אברהם שהוא סוד ברית, שלקחת ערב רב שהיו ה' אומות, וסימן נ"גע ר"ע, "נפילים" גבורים "ענקים" רפאים "עמלקים, ונתת בהם אות ברית של אברהם, שעל זה אמר הקב"ה למשה לך רד מגדולתך, שבוזה פגם משה באות ה' – ז"ש רב לך, ערב רב הם שלך, וזה החטא הרב הוא שלך, ובמלת לך נרמזין ה' קליפין אלין מה' אומון שכל אחת כלולה מו', ובוזה גרם סוספיתא דנחש שהיא אות נ', גברה נ' שערי קליפות בעולם כמנין ל"ך, לכן אל תוסיף שאין קטיגור נעשה סניגור .. לו

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן קמ"ד..... לח

טז. רצה משה ליכנס לארץ להשיג סוד חכמות נשים בנתה ביתה – אוריא של ארץ ישראל מחכים – ולפי שמושה הוא מיסוד חכמה עילאה דתמן שם של ע"כ שהוא בחכמה, וכן ע"כ בנימטריא חכמ"ה מן ד' ודין, שבה יוצאין ארבע מאות עלמין דכסופין, ולכן רצה משה לכנוס לארץ ישראל, שהיא ת' פרסה על ת' פרסה, שרצה להביא אור של ת' עלמין דכסופין לארץ ישראל שהיא ת' פרסה – ועל זה התפלל אתה החלות להראות את עבדך וכו' – השיב הקדוש ברוך הוא אינו מן הראוי שתכנוס לארץ ישראל ולחבר חכמה עילאה עם חכמה תתאה, כי כבר בדרגא דילך פגמו ישראל בכ' חכמות, כשעשו את העגל ואמרו קום עשה לנו אלהים, בזה שמטו פני שור מן המרכבה, והשר המנהיג את פני שור שמו אמצ"ה, שכחותיה הם כמנין ב' חכמות בסוד חכמות בחוץ תרונה, וזה סוד קו"ם עשה לנו אלהים, במלת אלהים כתבנו שהוא סוד פני שור במ' רבתי, ובמלת קו"ם שמטו הממונה שהוא אמצ"ה חושבנא דדין כחושבנא דדין, ובוזה פגמו בכ' חכמות שהם עולים גם כן

למספר קו"ם – אם כן אחר שחטאו ישראל בעגל על ידי ערב רב שלקח משה עמו, השיב לו הקדוש ברוך הוא רב לך, מאחר שערב רב הוא שלך, ואתה גרמת שאמרו קום עשה לנו אלהים ופגמו בכ' חכמות, לכן אינו מן הראוי שיתקן אתה, ואל תוסף דבר אלי עוד – אבל אתה בעצמך רב לך, רצה לומר חכמה שהיא רב אני מוסר לך, עלה ראש הפסגה, ראש דייקא, שכן חכמה נקראת בדברי כל המקובלים ראש, ולכן משה שנתן תורת אמת שהיתה יניקתו מן חכמה עילאה, איתמר ראש דברך אמת, ראש דייקא, ונתן לו הקדוש ברוך הוא רשות לראות ולהשיג סוד ד' יודין שבחכמה, אשר עליהם רמז את ידך החזקה שהוא רמז על ד' יודין – אבל צו את יהושע וחזקהו בחכמה עילאה, ואמצהו בחכמה תתאה – ורמז במלת אמצהו לתקן פני שור שחטאו בו ישראל, ששר של פני שור נקרא אמציה, לכן אמר צו, אין צו אלא עבודה זרה, שצוה אותן לזרז את ישראל, כמו"ש בפרשת וילך הנך שוכב עם אבותיך וקם העם הזה וזנה, רמז הקב"ה מה שאמרנו שפגמו בעניין עבודה זרה בפני שור שלמעלה, נמצא שהקב"ה הזהיר את יהושע לבטל את עבודה זרה, והוא לא ביטל אותה רק אחר כך בימי עזרא, לכן הקפיד קרא על יהושע והחסיר לו אות משמו.....לח

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן קפ"ז..... מב

יז. רצה משה ליכנס לארץ ישראל, לפי שצפה ברוח הקודש שבאחרית הימים יתקיים קרא אז יהפוך כל העמים שפה ברורה לקרוא כלם בשם ה' ולעבדו שכם אחד, וזוה המעם רצה משה ליכנס לארץ לקרב רחוקים ולהכניסן תחת כנפי השכינה, כמו שהתחיל ביציאת מצרים שלקח ערב רב עמו לפי שרצה לקרב רחוקים – ועל זה אמר ואתחנן אל ה', תפלתו היתה לשם ה', שיהיו כולם עובדים את ה' שכם אחד, בעת ההיא מה שיהיה לזמן העתיד, ההוא כתיב, רצה הוא לתקן משה לזמן הזה, לכן פתח באדני, שרצה להכניס כל הגוים תחת כנפי השכינה לגייר אותם שהוא סוד אדני, וגם נקראים גרים צדיקים – לכן ביקש משה אעברה נא, רוצה אני להעביר עתה את יד החזקה שממנה יונקים כל אומות העולם, ורוצה אני לקרב רחוקים ולהעביר הרע – ואראה הארץ הטובה, מלת הטובה דייקא, שיהיה יניקת מטטרון מטוב ולא מרע – וז"ש החר הטוב הזה טוב דייקא ולא רע.....מב

יח. השיב הקב"ה רב לך, במלת רב רמז לו מה שכתוב במדרש על פסוק ברוך אתה כבואך ברוך אתה כצאתך, פסוק הזה מדבר במשה ברוך אתה כבואך לעולם הזה, שקרבת לרחוקה שהיא בת פרעה שנתגיירה, ברוך אתה כצאתך מן העולם הזה, קרבת גם כן מי שהיה רחוק, כמה

שאמר יחי ראובן ואל ימות – והנה על זה השיב לו הקב"ה מה שאתה רוצה ליכנס לארץ ישראל כדי לקרב רחוקים, רב לך, כבר הרבה קרבת בכיאתך על העולם וביציאתך מן העולם, וכמלת ר"ב נרמז מדרש זה, נוטריקון "ראובן" בתיה, ראובן ביציאתך מן העולם, בתיה בכיאתך על העולם – גם נרמז במלת רב, על ערב רב שלקח עמו ורצה לקרב אותם תחת כנפי השכינה ולא עלתה לו, לכן אל תוסף דבר, והראה לו זמן לסוף הימים מתי יהיה זה, על זה אמר עלה לראש הפסגה, שהראה לו

משיח מד

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן קצ"ח מה

חשב משה שהותר לו הנדר בשעה שגילה לו הקב"ה סוד נדרים, ואז זכה לני ארוכה לשער החמשים של בינה, ולכן ביקש אעברה נא, עתה רוצה אני להעביר ולהתיר נדר אלהים נוטריקון נ"א – וז"ש אתה החלות שהוא בנימטריא הת"ר הנד"ר, ז"ש דמיתי שמא הותר הנדר, אעברה נ"א נוטריקון איתיר נדר – והשיב הקב"ה רב לך, אין אני עושה תורתך פלסתר, דאתמר בדין תורה המוציא שם רע על בתולת ישראל ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו, ואתה הוצאת שם רע על בתולת ישראל, כי באמת ערב רב עשו את העגל, ואתה אמרת חטא העם הזה חטאה גדולה, נמצא שהוצאת שם רע על בתולת ישראל, לכן מוכרח אתה גם כן לקיים קרא לא יוכל לשלחה כל ימיו, ואל תוסף דבר אלי עוד בדב"ר הז"ה דייקא, בשביל דבר זה שאמרת חטא העם הזה הז"ה דייקא, בשביל תיבת הזה שהוצאת שם רע על ישראל בעצמך, לכן מוכרח אתה להקבר בחוץ לארץ, והוא טעם שביעי שהוצרך משה להקבר שם

שהוצרך משה להקבר שם מה

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן רנ"א מז

כ. איתא בזוהר בראשית שהוצרך משה למות במדבר, לפי שהוא גרם לה' זעירא של אברהם ליפול בגלותא, לפי שנייר ערב רב, אינון ה' מינין בנר, הוצרך הוא לירד מדרגא לדרגא להעלות אות ה' משם ו' יוקים ה' – ועל זה ביקש משה לייחד אתוון דשמא קדישא וליכנס לארץ ישראל – ז"ש אתה החלות להראות גדלך, דא י', ידך החזקה דא ה', מי אל בשמים ובארץ ו"ה, לכן אעברה נא, מאחר שיחוד כל ד' אתוון אעבר"ה אותיות ארבעה

אותיות ארבעה מז

כא. השיב לו הקב"ה רב לך, ר"ל מאחר שאתה חייב על אינון ערב רב שלקחת אותם שלא ברשות, ל"ך דייקא, כמו"ש לך רד כי שחת עמך, ולא עמי, לכן אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה, ר"ל עבור השכינה שנקראת דבר שנפלה בין עממיא – וכן עו"ד בדב"ר הז"ה, בנימטריא הי"א השכינה, עבורה צריך אתה להקבר שם

הי"א השכינה, עבורה צריך אתה להקבר שם מח

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן רנ"ב מח

כב. משה הוא משיח בן דוד – עד כי יבא שיל"ה בנימטריא משה – ומושה גם כן סוד יוסף בסוד ויקח משה את עצמות יוסף – נמצא שמשה הוא כלל ב' משיחים משיח בן דוד ומשיח בן יוסף – לכן רצה משה שיהיו ב' משיחים בזמנו, וידוע כשיבוא משיח אז יהיה מרכב"ה שלמ"ה, שהוא בנימטריא אברה"ם יצח"ק יעק"ב דו"ד, ובגלות גברה הטומאה המרכב"ה טמא"ה, שהיא בע"ל צפ"ן חושבן דדין כחושבן דדין, שהיא חקוקה עליה דמות כל"ב ר"ע, שעולה גם כן כחשבון בע"ל צפ"ן בסוד לא יחרץ כלב לשונו, ואז נפגם כביכול רגל רביעי שבמרכבה שהוא מלכות בית דוד

כג. וזה עניין מכירת יוסף שראו השבטים שעתיד ירבעם לעמוד ממנו, שהוא היה בסוד מרכב"ה טמא"ה שהיא כל"ב ר"ע, ושמו של ירבעם מוכיח עליו, שכן ירבעם עולה כחושבן מרכב"ה טמא"ה כל"ב ר"ע – ז"ש הפסוק ויראו אותו מרחוק ויתנכלו אותו להמיתו, ר"ל שראו מה שלעתיד יצא מאתו שירבעם יצא ממנו, ועתה לכו ונהרגוהו, ר"ל עכשיו נהרגוהו קודם שיצא ממנו – ולפי שירבעם יצא מן יוסף, לכן אנטויכ"ם שהוא בנימטריא יוסף, שהיה מל"ך יו"ן שהוא גם כן בנימטריא יוסף, אמר כתבו על קרן שו"ר אין לכם חלק באלהי ישראל, שאז נתעורר חטא ירבעם שיצא מן יוסף שנקרא שור שהביא קרן לעולם, שהוא סוד "קליפות רביעית" נגה, ר"ת קר"ן, בסוד ולרשעים אל תרימו קרן – ולכן חשמונאי תקנו הודו, לתקן קליפות נג"ה, כשגברה מרכבה טמאה בעולם, נחסר כביכול רגל רביעית שבמרכבה

כד. זה שאמר הכתוב: פרש רש"ת לרגלי, ר"ל רגל שלי פרש רש"ת, שהוא בנימטריא ד' פעמים קליפ"ה שהיא המרכבה טמאה, ידיעות הטומאה שנים סמאל ונחש, שהן ארבע כחות הטומאה, וכנגדן ד' גליות – וכן אמר דוד תוציאני מרש"ת זו טמנו לי, ל"י דייקא

כה. ולפי שסוד הקליפה היא כלב ר"ע, לכן לעתיד יבא אליהו שעולה בחשבון כל"ב לתקן הכל"ב ר"ע, וכן משיח בן יוסף יצא מירבעם שהוא אביהו בן ירבעם, לתקן מה שקלקלו מניה וביה אבא ליזל ביה נרגא, וכן יונה בן אמתיה שהוא בן אליהו שהוא בסוד כל"ב, הוא גם כן משיח בן יוסף, בא יב"א ברנה, יב"א נוטרייקון יונה בן אמתיה, אביהו בן ירבעם, נושא אלמותיו לכפר על אלילים אלמים של ירבעם, כדאיתא במדרש רבה על פסוק והנה קמה אלמתי, ר"ל אמר עתידים אתם לעשות אלילים אלמים לפני עגליו של ירבעם, ולכן אתמר גביה וקרני ראם קרניו בהם עמים

- יגנח, שאז יתוקן קליפות קרן – וכן משיח בן דוד יתקן כלב רע, כי דוד עמד בחצות לילה לתקן משמורה שנייה כלבים צועקים..... נא
- כו. וכשראו עבדי פרעה ענין זה שמשיח יבוא לבטל הבע"ל צפ"ן כל"ב ר"ע ויהיה המרכבה שלמה, לכן אמרו ע"ד מת"י יהי"ה ז"ה לנ"ו, בנימטריא מרכב"ה שלמ"ה, שהיא ד' מחנו"ת שכינ"ה, לכן מת"י יהי"ה ז"ה, בנימטריא ד' מחנו"ת שכינ"ה, וזה יהיה כשיבא משיח, ולכן ע"ד מת"י יהי"ה ז"ה, בנימטריא משי"ח ב"ן יוס"ף, זה לנ"ו למוק"ש בנימטריא יונ"ה ב"ן אמית"י..... נב
- כז. ועל זה התפלל משה ואתחנן מורה על חנינא, שביקש משה על משיח שנקרא חנינא, בעת ההיא ביום שבת היה, כי סוד שבת הוא סוד תרין מושיעים, מאן אינון מושיעים אליהו משיח בן דוד שהם עולים בחושבן מושיעיים, וכן נעלם מן שבת שהוא י"ן י"ת ו' עולה אליהו משי"ח ב"ן דו"ד, וביקש משה בעת ההוא כתיב, מה שיהיה בעת ההיא, הרי לעתיד אתה החלות להראות את עבדך גאולת מצרים, וגם להראות את עבדך, רומז על מטטרון עבד נאמן שהוא סוד יוסף, ומשה בסוד מטטרון ויקרא אלף זעירא, שהוא מטטרון שר הפנים שעולה אלף חסר חד, אל משה שזכה משה למטטרון, ורמז משה שהוא סוד משיח בן יוס"ף – ולכן ר"ת של מנחם ב"ן עמיאל, מ"שה ב"ן עמרם..... נב
- כח. וגם החלות להראות עבדך שאני סוד משיח בן דוד, כי משה עולה שיל"ה, ולכן להראות בנימטריא מרכבה שלמה, שהיא אברה"ם יצח"ק יעקב"ב דו"ד – ז"ש את גדלך ירך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ, שהם כנגד אברהם יצחק יעקב, אשר יעשה כמעשיך וכגבורתיך הוא דוד – וגם להראות בנימטריא תרמ"ב, שהוא סוד מרכבה טמאה תשע מאות ר"כ ברזל, שיניקתם מן הכלב רע – ז"ש את גדלך בנימטריא הכל"ב, שהוא את ירך החזקה..... נג
- כט. ואמר משה מאחר שאני העברתי המרכבה טמאה הכלב רע ביציאת מצרים, ואז היתה המרכבה שלמה, לכן אעברה נא, אעבור עתה הד' גליות, אעברה אותיות ארבעה, ויבא נ"א אליהו נביא, שהוא ר"ת נ"א, וגם נ"א עם הכולל עולה אליהו, נשמתו היתה מעובר מגשמת נדב אביהו, כל זה מרומז במלת נ"א..... נד
- ל. ואראה את הארץ הוא סוד משיח בן דוד, ר"ל כשתמלא אותיות ארץ כזה אלף ריש צדי, הנעלם שהיא ל"ף י"ש ד", עולה משי"ח ב"ן דו"ד, בסוד ותהלתו מלאה אר"ץ, חסד ה' מלאה האר"ץ, וכבוד ה' מלא אר"ץ, ר"ל אימתי יהיה כבוד ה' מלאה, כשתמלא אותיות אר"ץ, דהיינו כשיבא משיח שגרמז במילוי ארץ, שהוא סוד ג' קוין חס"ד ד"ן רחמי"ם, והן הן

- ג' גווני קשת אשר עליהם אמר בתיקונים כשתראה קשת בגווני תצפה למשיח, שהוא סוד רזי לי רזי לי, שעולה משיח בן דוד – ההר הטוב הזה והלבנון, הוא משיח בן יוסף שנקרא מנח"ם בנימטריא לבנון. אשר עליהם אמר יעקב גור אריה יהודה, גור אריה בנימטריא משיח בן דוד, מיטרף בני עלית ר"ת מינחם בין עימאל, שהוא משיח בן יוסף נד
- לא. והשיב לו הקב"ה רב לך, ר"ל הערב רב שלך וקלקלת המרכבה, כי הערב רב שמתו שור שבמרכבה, ובוזה הבאת המרכבה ממאה לעולם, לכן אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה, וענין גדול רמז לו בסוד ואביו שמר את הדבר, רצה לומר שאחיו הוסיפו עוד לשנוא אותו מחלומותיו, על שראו ירבעם בן נבט שעתיד לצאת ממנו שימלוך עליהם, אבל אביו שמר הדבר, רצה לומר אף שיצא ממנו ירבעם, מכל מקום ניצוץ קדושה בתוכו בסוד אשר נתן לי אלקים בזה נה
- לב. וזה סוד ואביו שמר את הדבר, ר"ל אותו דבר דכתיב יען נמצא בו דבר טוב, שהוא נאמר על אביה בן ירבעם שהוא משיח בן יוסף – והשיב הקב"ה אל תוסף, מרמז על יוסף, בדב"ר מרמז על יען נמצא בו דבר טוב, הזה מרמז על ניצוץ קדוש שמרומז במלת אלהים בז"ה – זו את יהושע שהוא בא מן יוסף, הוא יתקן חטא ירבעם בחייו – כי הוא נחיל והוא יעבור בנימטריא רוח"ה הטומאה – אבל אתה עלה ראש הפסגה, ר"ל כשתמות אז תעביר המרכבה ממאה, כי גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהם, שאז נקבר על הר העכרים, עברי"ם בנימטריא מרכב"ה ממא"ה, שאז העביר הבעל פעור שהוא החרון אף, ז"ש ונשב בני"א נומריקון בית גאים יסח אדני, ר"ל עבור שהסיח עבודה זרה, לכן נקבר מול פעור נו
- לג. זו את יהושע, רמז לעתיד לבא יבא משיח בן אפרים מן יהושע, והגאולה תלויה בסוד טל חרמון, שהם אותיות יוד הא ואו שיש ביוסף שנקרא יהוסף, וכן יהושע יש לו גם כן ג' אותיות יהו – ובקש הקב"ה לעשות חזקיהו משיח, שיש לו גם כן ג' אותיות יהו, רק שנסתמה מי של למרבה המשרה, שהוא אות של משיח – ועל זה אמר רב לך, שלעתיד לבא הגדולה יהיה שלך שתהיה רבן של ישראל – ויתא ראשי עם, כשיבא משיח יבא משה ואהרן עמו נז
- לד. ז"ש וחזקהו על משיח בן דוד, ואמצהו על בן יוסף, כי הוא יעבור על משיח בן יוסף, כי משיח בן יוסף יהיה מת מ"ל ימים, עד שיחיה אותו במל אורות ג' אותיות יהו שראשי נמלא מל, אהיה כמל ישראל יפרח כשושנה, אז צדיק כתמר יפרח, לכן והוא יעבור רמז על העברת משיח בן יוסף מן העולם – ועל זה נאמר כמל חרמון שיורד על הררי ציון,

הערב רב על פי ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן

שהוא יוסף, כי כל מה שאירע ליום"ף אירע לציו"ן חושבן דדין בחושבן דדין, רמז על המל אורות שיורד על משיח בן יוסף שמת, זה שאמר כי שם צוה ה' את הברכה חיים עד העולם, והוא ינחיל את האר"ץ, רומז על משיח בן דוד שעולה הנעלם של אר"ץ, ועתה ישראל שמע אל החקים, על דרך היום אם בקולי תשמעון, שמע אל החקים, אז יבא משיח עתה בימינו אמן וכן יהי רצון

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן כ"ד

א.

משה רבינו ע"ה התפלל "אעברה", רוצה אני להעביר מספר אעברה שהוא רע"ח, שבזה נתמעטו כרובים שהם כנפי החיות בשעת החורבן וכו' – לכן אמר אעברה נ"א, אין נא אלא עתה – ואם תאמר מדוע אינו מבקש על זה במדבר, לזה אמר ואראה את הארץ, שצריך אני לזה זכות של ארץ ישראל, אבל במדבר שהוא מקום נחש, אי אפשר לבטל כוחות הרעות רק בארץ הטובה – והשיב הקב"ה רב לך, ר"ל ערב רב שעשו את העגל הוא שלך, כי שחת עמך, אתה הוא הגורם, ואין קטיגור נעשה סניגור, לכן אל תוסף דבר אלי, אבל צו את יהושע, אין צו אלא עבודה זרה, שצוה יהושע את ישראל אחריו על ענין עבודה זרה

ולכן התפלל משה אעברה, רוצה אני להעביר מספר אעברה שהוא רע"ח, שבזה נתמעטו כרובים שהם כנפי החיות (כדאיתא שם בגמרא) בשעת החורבן, ונסתלק מספר אעבר"ה מן שו"ר, נמצא שלא ישאר רק כרוב, ולכן זכר משה שם של א"ל כמ"ש אשר מי אל, רמז לזה מה שרוצה לעשות יחזקאל, רוצה אני להעביר עתה, לכן אמר אעברה נ"א, אין נא אלא עתה. ואם תאמר מדוע אינו מבקש על זה במדבר, לזה אמר ואראה את הארץ, שצריך אני לזה זכות של ארץ ישראל, אבל במדבר שהוא מקום נחש, אי אפשר לבטל כוחות הרעות רק בארץ הטובה. והשיב הקב"ה רב לך, ר"ל ערב רב שעשו את העגל הוא שלך, כי שחת עמך (שמות לב ז), אתה הוא הגורם (עיין שמור"ר פמ"ב ו'), ואין קטיגור נעשה סניגור, לכן אל תוסף דבר אלי, אבל צו את יהושע, אין צו אלא עבודה זרה (סנהדרין נ"ו ע"ב), שצוה יהושע את ישראל אחריו על

ענין עבודה זרה. ז"ש וחזקהו, מה שיעשה יחזקאל ויבקש על פני שור יעשה הוא, לכן כעם הקב"ה בימי עזרא על יהושע שלא התפלל ותקן המרכבה של עבודה זרה כמוהו (ערכין ל"ב ע"ב), כנ"ל באופן ד'.

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן ג"ח

ג.

רפ"ח ניצוצים הם שברי כלים שנפלו לתהומא רבא, והרמז רוח אלקים מרחפ"ת על פני המים, כי המים הזדונים הן הקליפות, וסימנך מרחפ"ת רפח מת, כי שבירתן זו היא מיתתן, וישראל כשהיו במצרים העלה משה מהם ר"ב ניצוצים, אבל פ"ו לתשלום רפ"ח לא היה יכולת למשה להוציא מכור הברזל, ז"ש גם ערב ר"ב עלה אתם, ר"ב דייקא ולא יותר הם אותיות המעורבין, אבל משה עלה אל האלהי"ם שהם סוד פ"ו ניצוצים הנשארים – וזה שאמר הכתוב וחוש"ך ע"ל פנ"י תהו"ם, ס"ת כלים, שהם רפ"ח, ומהם לא היו ישראל יכולין לעלות פ"ו מנין אלקים, זה שאמר הכתוב ורוח אלקים מרחפת, ר"ל שנשארו מנין אלהים מן רפ"ח מת

איתא בכנפי יונה (חלק ג' סימן נו) שרפ"ח ניצוצים, הם שברי כלים שנפלו לתהומא רבא, והרמז רוח אלקים מרחפ"ת על פני המים (בראשית א ב), כי המים הזדונים הן הקליפות, וסימנך מרחפ"ת רפח מת, כי שבירתן זו היא מיתתן, וישראל כשהיו במצרים העלה משה מהם ר"ב ניצוצים, אבל פ"ו לתשלום רפ"ח לא היה יכולת למשה להוציא מכור הברזל, ז"ש גם ערב ר"ב עלה אתם (שמות יב לח), ר"ב דייקא ולא יותר הם אותיות המעורבין, אבל משה עלה אל האלהי"ם (שם שמות יט ג), שהם סוד פ"ו ניצוצים הנשארים. וזה שאמר הכתוב וחוש"ך ע"ל פנ"י תהו"ם, ס"ת כלים, שהם רפ"ח, ומהם לא היו ישראל יכולין לעלות פ"ו

מנין אלקים, זה שאמר הכתוב ורוח אלקים מרחפת, ר"ל שנשארו מנין אלהים מן רפ"ח מת, ובא משה שנקרא מים, ז"ש על פני המים שהוא משה, כתיב ביה כי מן המים משיתיהו (שם שמות ב י), שעלה אל אלקים לקבל התורה, ז"ש ויאמר אלקים יהי אור (בראשית א ג), שהוא קבלת התורה, אז וירא אלהים את האור (בראשית א ד), את האור בנימטריא משה רבינו, שהוא כולל תרי"ג מצות, שכן משה במילואו מ"ם שי"ן ה"ה, עולה תרי"ג, כתיב גביה (שמות ב ב) ותרא אותו כי טוב הוא, ויבדל אלקים שרצה להבדיל ניצוצות שהם כמנין אלקים, ולא היה יכולת בידו רק ותחסרהו מעט מאלהים (תהלים ח ו), וענין רפ"ח הם ד' פעמים ע"ב.

ג.

מזה הטעם רצה משה ליכנס לארץ ישראל, כדי להוציא פר"ח, כמו שנאמר יציץ ויפרח ישראל, ורצה לתקן ימי שנת החמה שהם עולים לחשבון רפ"ח כשתסלק ימים שמקריבין מוסף – "צדיק כתמר יפרח", מה שביקש משה ליכנס לארץ ישראל, היתה כוונתו שיפרח כתמר, ר"ל להעלות ניצוצי רפ"ח – כשאמר משה סלח נא לעון העם הזה, נתכוון להתפלל על רפ"ח ניצוצין אלו, שכן לעו"ן הע"ם הז"ה בגימטריא רפ"ח, ואמר סל"ח שהוא בגימטריא חסד ע"ב כ"ו שהוא שם של הויה – ואתחנן אל ידוד, הרי הויה, אשר מי אל הרי חסד אל, כי ב' שמות אלו אל ידו"ה ויאר לנו, שמוציא לאור הניצוצות והאורות שנפלו בעמקי הקליפות, ועליהם אמר כאן מאחר שאתה החלות להראות את גדלך, שהם אותיות מן רפ"ח, שהן עולים ד' פעמים חסד כנרמז במלת גדל"ך, (וכן מלת גדל"ך עולה כמנין א"ל ידו"ד), ואת ידך החזקה, הם אותיות הנשארים בעמקי הקליפה שהם ביד חזקה, אעברה נא רוצה אני עתה להעביר ולתקן מה שהתפללתי כשאמרתי סלח נא לעון העם הזה, שהם על רפ"ח ניצוצים, באתי גם כן עתה להתפלל עליהם, ובזה צריך

אני זכות ארץ ישראל, לכן ואראה את הארץ – השיב הקב"ה: אתה אומר החלות, כאלו התחלת לתקן אותם, הלא רב לך, הלא כבר העלת ר"ב ניצוצין מן רפ"ח, אל תוסף דבר אלי עו"ד בדב"ר בגימטריא רפ"ח, קרית מלך ר"ב כתיב, עתה די לך בעליית רב ניצוצין – וז"ש אל תוסף דבר, ר"ל שנתכוין משה גם כן לתקן אותן רפ"ח שאין להם תקנה בקרבן מוסף, וז"ש אל תוסף וגו' עו"ד בדב"ר, דייקא על אותן ימים שאין בהם מוסף

זמזזה הטעם רצה משה ליכנס לארץ ישראל כדי להוציא פר"ח, כמו שנאמר יציין ויפרח ישראל (ישעיה כ"ז [כז ו]), ורצה לתקן ימי שנת החמה, שהם עולים לחשבון רפ"ח כשתסלק ימים שמקריבין מוסף, וכן אמר במזמור שיר ליום השבת, שאותו המזמור אומרת הנשמה ביום יציאתה מן הגוף כדאיתא בספר התמונה, צדיק כתמר יפרח (תהלים צב יג). מה שביקש משה ליכנס לארץ ישראל, היתה כוונתו שיפרח כתמר, ר"ל להעלות ניצוצי רפ"ח.

ואיתא בכנפי יונה (חלק ד' סימן טו) כשאמר משה סלח נא לעון העם הזה (במדבר יד יט), נתכוין להתפלל על רפ"ח ניצוצין אלו, שכן לעו"ן הע"ם הז"ה בגימטריא רפ"ח, ואמר סל"ח שהוא בגימטריא חסד ע"ב כ"ו שהוא שם של הויה. וכן בכאן הזכיר שתי שמות אלו ואתחנן אל ידוד, הרי הויה, אשר מי אל הרי חסד אל, כי ב' שמות אלו אל ידו"ה ויאר לנו (תהלים קיח כז), שמוציא לאור הניצוצות והאורות שנפלו בעמקי הקליפות. ועליהם אמר כאן מאחר שאתה החלות להראות את גדלך, שהם אותיות מן רפ"ח, שהן עולים ד' פעמים חסד כנרמז במלת גדל"ך, (וכן מלת גדל"ך עולה כמנין א"ל ידו"ה), ואת ירך החזקה, הם אותיות הנשארים בעמקי הקליפה שהם ביד חזקה, אעברה נא רוצה אני עתה להעביר ולתקן מה שהתפללתי כשאמרתי סלח נא לעון העם הזה, שהם על רפ"ח ניצוצים, באתי גם כן עתה להתפלל עליהם, ובוה צריך אני זכות ארץ ישראל, לכן ואראה את הארץ.

השיב הקב"ה אתה אומר החלות, כאלו התחלת לתקן אותם, הלא רב לך הלא כבר העלת ר"ב ניצוצין מן רפ"ח, אל תוסף דבר אלי עו"ד בדב"ר בנימטריא רפ"ח, קרית מלך ר"ב כתיב (תהלים מח ג), עתה די לך בעליית רב ניצוצין. וז"ש אל תוסף דבר, ר"ל שנתכוין משה גם כן לתקן אותן רפ"ח שאין להם תקנה בקרבן מוסף, וז"ש אל תוסף וגו' עו"ד בדב"ר, דייקא על אותן ימים שאין בהם מוסף.

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן ע"ד

ד.

ראה משה רבינו מחלוקת הלל ושמאי, שהיה מחלוקת גדול בי"ח דברים שגזרו בו ביום, והיה אותו יום קשה כיום שעשו ישראל את העגל – כמה ענינים נפלאים בענין השייכות שבין משה רבינו ע"ה להלל הזקן – רצה משה שיהיה חסד אל גובר מדתו של הלל, ולא יהיה הלל כפוף תחת שמאי שהוא דין, לכן רצה לכנס לארץ ישראל לתקן י"ח דברים, כי ארץ ישראל תמן, וז"ה שער השמים, מנין וז"ה שהם י"ח טורי' דאפרסמונא, לכן אמר אעברה בה' יתירה שרמזו על הלל – והשיב הקב"ה רב לך, הגדולה של הלל היא שלך, והעגל שהוא בא מן ערב רב, הוא עדיין מרקד באותו דור, אל תוסף דבר, ולכן היו פ' תלמידים של הלל, כמו שהיה משה בן פ' שנה בעמדו לפני פרעה

ראה משה רבינו מחלוקת הלל ושמאי, שהיה מחלוקת גדול בי"ח דברים שגזרו בו ביום, והיה אותו יום קשה כיום שעשו ישראל את העגל כדאיתא בשבת (דף י"ז ע"א)). והנה כשעלה משה למרום מצא להקב"ה שהיה קושר כתרים לאותיות, אמר לו הקב"ה ה"יה לך ל"עזרני (שבת דף פ"ט ע"א)), כתב ה"ארי ז"ל ר"ת ה"לל, כי הלל חי ק"ך שנה כמנין שנותיו של משה. ומשה בקש על ה"ל שהוא סוד אדנ"י, שישפיע

לו הקב"ה אות י', ואמר ועתה יגדל נא כח אדני (במדבר יד יז), י' רבתי, ויהיה הילל ב'. והי"לל שהיה מן גופו של משה, לכן היה ת"ר סדרים משניות בימיו.

ולפי שהיה אותו יום קשה כיום שעשו בו את העגל, הוצרך משה להתפלל עליו, ופתח באדני שהוא סוד הלל בלא י', ועליו בקש מאחר שהחלות להראות לי את גדלך בסוד ועתה יגדל נא כח אדני, ז"ש ואת ירך הוא סוד י' של יגדל, חזקה רומז במלת ח"זקה שהוא בנימטריא ק"ך שנה, שהיה חי ה"לל כמו משה כדאיתא בספרי (בפרשת וזאת הברכה). והנה מתחילת הבריאה אמר נעש"ה אדם בצלמינו (בראשית א כו), נוטריקון נ"מלך ע"ם ש"מאי ה"לל, שהם כלל כל נשמות הצדיקים. לכן קרא אותם רבי שמעון בן יוחאי במחלוקת שמ"י אבות העולם (במדרש רבה פרשת בראשית [ב"ר פ"א ט"ז]) ובמסכת חגיגה דף י"ב [ע"א]), שהן הן ממש אבות העולם שמאי משמאל המרכבה, הלל מימין המרכבה. משה קבל תורה מסיני (אבות פ"א מ"א), מש"ה נו"טריקון מ"חלוקת ש"מאי ה"לל, ה"כל ש"מעו מ"סיני. את גדלך זה הילל מסיטרא דימינא, ואת ירך החזקה מסיטרא דשמאלא, ונחלקו אבות העולם שהם שמאי והלל בבריאת שמים וארץ, ז"ש אשר מי אל בשמים ובארץ.

ולפי זה רצה משה שיהיה חסד אל גובר מדתו של הלל, ולא יהיה הלל כפוף תחת שמאי שהוא דין, לכן רצה לכנס לארץ ישראל לתקן י"ח דברים, כי ארץ ישראל תמן וז"ה שער השמים (בראשית כה יז), מנין וז"ה שהם י"ח טורי דאפרסמונא, לכן אמר אעברה בה' יתירה שרמז על הלל. והשיב הקב"ה רב לך, הגדולה של הלל היא שלך, והעגל שהוא בא מן ערב רב, הוא עדיין מרקד באותו דור אל תוסף דבר, ולכן היו פ' תלמידים של הלל, כמו שהיה משה בן פ' שנה בעמדו לפני פרעה (שמות ז ז), ואות פ' מורה על אור פתח דברך יאיר (תהלים קיט קל), לא זכר דוד אור בתמיניא אפי רק באות פ'. ולכן מתחילת בראשית יש פ' אותיות עד מלת אור, והוא סוד תורה שבעל פה, רמז הקב"ה למשה ה"וא י"היה

ל"ך ל"פה (שמות ד טז), ר"ת ה"ליל ב', וכן מ"שה ל"עיני כ"ל ישראל (דברים לד יב), וכן אל מול פני המנורה (במדבר ח ב), ס"ת הילל ב' שהוא סוד תורה שבעל פה, שמשם נתפשטו כל הוראות של ישראל.

ה.

אלו נכנס משה לארץ ישראל לא היה מחלוקת בעולם, אבל משהכה משה בסלע רבו המחלוקת בישראל, והוא סוד סלע המחלוקת, ר"ל מן הסלע בא המחלוקת בישראל – וזה סוד המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל, ר"ל בהכאות הסלע גרם משה שהתורה יורדת טיפין טיפין ובא המחלוקת – וזה סוד הפסוק הלא כה דברי כאש נאם ה', דמי גרם הניצוצין שמתחלקין לכמה גוונים, זה בא לנו מן פטיש יפוצץ סלע, הפטיש שהכה משה בסלע גרם שמתפוצצין ורבין המחלוקת בישראל, פט"יש בגימטריא מ"טה מ"שה, שזה גרם הכאת המטה

ואלו נכנס משה לארץ ישראל לא היה מחלוקת בעולם, אבל משהכה משה בסלע רבו המחלוקת בישראל, והוא סוד סלע המחלוקת, ר"ל מן הסלע בא המחלוקת בישראל, וזה סוד המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל (במדבר כ' [יג]), ר"ל בהכאות הסלע גרם משה שהתורה יורדת טיפין טיפין ובא המחלוקת, וזה סוד הפסוק הלא כה דברי כאש נאם ה' (ירמיה כ"ג [כג כט]), דמי גרם הניצוצין שמתחלקין לכמה גוונים, זה בא לנו מן פטיש יפוצץ סלע, הפטיש שהכה משה בסלע גרם שמתפוצצין ורבין המחלוקת בישראל, פט"יש בגימטריא מ"טה מ"שה, שזה גרם הכאת המטה. ועל זה אמר משה שמתחילה נצב על הצור ויזובו מים (תהלים קה מא), ז"ש את גדלך, שהחלות להראות לי כשהייתי במסה את עבדך זה מטטרון, כי מטה משה זה הוא מטטרון, על פעם אחד אמר את גדלך, על פעם השני שהכה ביד, אמר את ידך

החזקה, בסוד בדברים לא יוסר עבד (משלי כ"ט [כט יט]), שהוא סוד מטת משה.

1.

לכן רצה משה לכנוס לארץ ישראל, שלא יהיה מחלוקת שמאי והלל בעולם, שישתמשו תלמידים כל צרכם ויהיה תורה אחת ומשפט אחד לכל ישראל – על זה אמר אשר מי אל בשמים ובארץ, אל אחד בראנו כן יהיה אב אחד, כשיהיה משה בארץ ישראל יתקיים קרא "כולם נתנו מרע"ה אחד", נוטריק"ון מ"טטרון ר"אש ע"ולם ה"יצירה, וכן למטה משה נוטריקון מש"ה ר"בינו ע"ה, קדרש מרעה אחד – לכן רצה משה להיות בארץ ישראל, לקיים משפט אחד יהיה לנו, לקיים קרא מי כעמד ישראל גוי אחד בארץ דייקא, כי אב אחד יהיה לכלנו – זה נרמז במלת אעבר"ה, שהוא בהיפוך אתוון א"ב ר"ע"ה, אב אחד לכלנו רועה אחד לכלנו – השיב הקב"ה רב לך, אתה הוא הגורם שרבו מחלוקת בישראל על שהכית בסלע, ואני אמרתי שנה עליו פרשה אחד או הלכה אחת, וזה סוד אל תוסף דבר אלי עוד, לפי שפגמת בדבר הזה, ר"ל בדיבור הזה, בדיבור שפגמת שלא דברת לסלע

ולכן רצה משה לכנס לארץ ישראל שלא יהיה מחלוקת שמאי והלל בעולם, שישתמשו תלמידים כל צרכם ויהיה תורה אחת ומשפט אחד לכל ישראל (במדבר טו טז). על זה אמר אשר מי אל בשמים ובארץ, אל אחד בראנו כן יהיה אב אחד (מלאכי ב י), כשיהיה משה בארץ ישראל יתקיים קרא כולם נתנו מרע"ה אחד (קהלת י"ב יב יא), נוטריק"ון מ"טטרון ר"אש ע"ולם ה"יצירה, וכן למטה משה נוטריקון מש"ה ר"בינו ע"ה, (וכן מצינו במדרש קהלת [קה"ר פ"ב י"א] קדרש מרעה אחד, זה משה עיין שם בפסוק זה). ולכן רצה משה להיות בארץ ישראל לקיים משפט אחד יהיה לנו, לקיים קרא מי כעמד ישראל גוי

אחד בארץ (שמואל ב' ז [כג]) דייקא, כי אב אחד יהיה לכלנו. וזה נרמז במלת אעבר"ה, שהוא בהיפוך אתון א"ב ר"ע"ה, אב אחד לכלנו רועה אחד לכלנו. השיב הקב"ה רב לך, אתה הוא הגורם שרבו מחלוקת בישראל על שהכית בסלע, ואני אמרתי שנה עליו פרשה אחד או הלכה אחת (ילקו"ש רמז תשס"ד), וזה סוד אל תוסף דבר אלי עוד, לפי שפגמת בדבר הזה, ר"ל בדיבור הזה, בדיבור שפגמת שלא דברת לסלע.

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן ע"ה

ז.

לפי שמשה חטא בערב רב שלקח עמו, פגמו ממדתו, שכן ער"ב ר"ב בגימטריא דע"ת, שנעשה העגל בבלע"ם ב"ן בעו"ר אשר התפאר ואמר יודע דע"ת עליון, ואמר ויודע בו"ו, שהוא מתפאר בעצמו שהוא לקביל דרגא דמשה שהוא דע"ת, והוי"ו הוא דעת, אבל באמת היה נופל גלוי עינים, שהוא ר"ת נג"ע, שהם שמחזאי ועזאל, שהם גם בחשבון דע"ת בטומאה, ועליו אמר אהרן אתה ידעת את העם כי בר"ע הוא, שהוא בהיפוך אתון בע"ר, אשר עליו אמר משה איש בע"ר לא יד"ע

ולפי שמשה חטא בערב רב שלקח עמו פגמו ממדתו, שכן ער"ב ר"ב בגימטריא דע"ת, שנעשה העגל בבלע"ם ב"ן בעו"ר אשר התפאר ואמר יודע דע"ת עליון (שם במדבר כד טז), ואמר ויודע בו"ו, שהוא מתפאר בעצמו שהוא לקביל דרגא דמשה שהוא דע"ת, והוי"ו הוא דעת, אבל באמת היה נופל גלוי עינים, שהוא ר"ת נג"ע, שהם שמחזאי ועזאל, שהם גם בחשבון דע"ת בטומאה, ועליו אמר אהרן אתה ידעת את העם כי בר"ע הוא (שמות לב כב), שהוא בהיפוך אתון בע"ר, אשר עליו אמר משה איש בע"ר לא יד"ע (תהלים צב ז).

ועל זה נתכוון משה אתה החלות להראות, שהוא התחלת שליחותי בסנה שאז אמרו המלאכים חונן הדעת, שהוא קישור תרין סיטרין יחד, וזה נרמז במלת את גדלך, סיטרא דימינא שם של הוי"ה, ואת ירך החזקה סטרא שמאלא מצד הגבורה של אהי"ה, תרין יחד החילות להראות לי בסנה, שהוא נרמז במלת חזק"ה שהוא בנימטריא הסנ"ה. גם רמז לו הקב"ה רב לך, יותר ממה שהקשת לעמוד על תבונתם י' שמות של אהיה, כבר גליתי לך י"ב צירופים של אהי"ה בשעה שאמר לו זה שמי וזה זכרי (שמות ג טו), זה שמי על י"ב צירופי שם של אהי"ה, וזה זכרי על י"ב צירופי שם של הוי"ה, שכל זה הראה לו בלוחות מזה ומזה הם כתובים (שם שמות לב טו), מזה על י"ב צירופי אהי"ה, ומזה על י"ב צירופי ההוי"ה, וכן (לח"ת חסר כתיב), בנימטריא י"ב פעמים אהי"ה, ואמר ב' לשונות צו את יהושע וחזקתו בצירופי הוי"ה, ואמצהו בצירופי אהי"ה.

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן פ'

ח.

כמו שבסיטרא אחרא הם תרין בלק ובלעם, רצה משה שיכנס לארץ, שיהיה הוא כיהושע לבטל תרין סיטרין בישינ אילין, לכן אמר מי אל בשמים, אמר בלשון מי – הבעלת אוב אמרה לשאול את מי אעלה לך, ר"ל ממי אתה מבקש, אם מישראל שאמרו מי כמוך באלים, אם מאומות שאמרו מי ה' אשר אשמע בקולו – לכן אמר משה כמו שבלעם הרשע כחו היה מן מ"י, הם תרין בנין דיליה, מ'מרא י'וחנא, כך רצה גם כן שיהיו שני כרובים למטה בארץ ישראל, כנגד שני נערים אילו של בלעם – זה נרמז במלת מ"י, שהוא נוטריקון מ'שה יהושע, ובזה יכניעו תרין סיטרין בישינ נח"ש ועקר"ב, בנימטריא מ'שה יהוש"ע – על זה אמר אעברה נא, כשאהיה בארץ ישראל עם יהושע, אז אוכל לבטל כחות בעו"ר שהוא בנימטריא אעבר"ה, ומה היה הכח שלו תרין

בנין יוחנא ממרא, שהם היו בטומאה כנגד נדב ואביהוא בקדושה – מזה הטעם כשלקח אהרן מידם מן ינ"ס ומן ימברוס, נגזרה גזירה על נדב ואביהוא למות, שנים ישלם איש לרעהו, וזה נרמז במלת נ"א, נוטריקון נ'דב א'ביהוא – והכוונה בכניסת לארץ אעברה, אעביר אני כחות בעור שהיא כנגד נדב אביהו, וכן נרמז במלת אעבר"ה בגימטריא כרובי"ם, שיהיו למטה משה ויהושע שני כרובים, לבטל דעת שני נעריו עמו שהיו עם בלעם

וכמו שבסיטרא אחרא הם תרין בלק ובלעם, רצה משה שיכנס לארץ שיהיה הוא כיהושע לבטל תרין סיטרין בישין אילין. לכן אמר מי אל בשמים, אמר בלשון מי, על פי (המדרש פרשת אמור וויק"ר פכ"ו ז') על פסוק שאמרה בעלת אוב (לשמזאל) [לשאול] את מי אעלה לך (שמזאל א' בח יא), ר"ל ממי אתה מבקש אם מישראל שאמרו מי כמוך באלים (שמזאל טו יא), אם מאומות שאמרו מי ה' אשר אשמע בקולו (שם שמזאל ה ב). לכן אמר משה כמו שבלעם הרשע כחו היה מן מ"י, הם תרין בנין דיליה 'ממרא יוחנא, כך רצה גם כן שיהיו שני כרובים למטה בארץ ישראל כנגד שני נערים אילו של בלעם. זה נרמז במלת מ"י, שהוא נוטריקון 'משה יהושע, ובוה יכניעו תרין סיטרין בישין נח"ש ועקר"ב, בגימטריא מש"ה יהוש"ע.

על זה אמר אעברה נא, כשאהיה בארץ ישראל עם יהושע, אז אוכל לבטל כחות בעור שהוא בגימטריא אעבר"ה, ומה היה הכח שלו תרין בנין יוחנא ממרא, שהם היו בטומאה לקביל נדב ואביהוא בקדושה. מזה הטעם כשלקח אהרן מידם מן ינ"ס ומן ימברוס (תנחומא תשא סי' י"ט), נגזרה גזירה על נדב ואביהוא למות שנים ישלם איש לרעהו (שם שמזאל כב ג), וזה נרמז במלת נ"א, נוטריקון 'נדב אביהוא. והכוונה בכניסת לארץ אעברה, אעביר אני כחות בעור שהיא לקביל נדב אביהו, וכן נרמז במלת אעבר"ה בגימטריא כרובי"ם, שיהיו למטה משה ויהושע שני כרובים, לבטל דעת שני נעריו עמו (במדבר כב כב) שהיו עם בלעם.

ט.

על זה השיב הקב"ה "רב לך", אתה רוצה לבטל רעת ערב רב, כמו שאמר אהרן אתה ידעת את העם כי ברע הוא, כי רע הוא לא אמר, אלא בי ברע. וגם למה אמר כפל אתה ידעת. אבל רמז לו אתה דייקא, אתה הוא הגורם עשיית העגל שלקחת ערב רב, וזה נרמז במלת בר"ע בהיפוך אתוון ערב, שרמז על ערב רב, וכן בהיפוך אתוון בעור, שכן צריך להיות חסר ו' כמ"ש האר"י על פסוק איש בער לא ידע, היפוך מה שהתפאר ויודע דעת עליון וכו', שבניו דבעור שהוא יאניס וימברס עשו את העגל – לכן גם בכאן השיב הקב"ה אתה מתרעם על בלעם אתחברותא דיליה שהם שני נערי עמו, שלקח כל כחות של בניו במדברה, רב הוא שלך, אתה הוא הגורם בערב רב בבניו דבעור, לכן אל תוסף

על זה השיב הקב"ה רב לך, אתה רוצה לבטל רעת ערב רב, כמ"ש אהרן אתה ידעת את העם כי ברע הוא (שמות ל"ב [לב כב]), כי רע הוא לא אמר, אלא בי ברע. וגם למה אמר כפל אתה ידעת. אבל רמז לו אתה דייקא, אתה הוא הגורם עשיית העגל שלקחת ערב רב, וזה נרמז במלת בר"ע בהיפוך אתוון ערב, שרמז על ערב רב, וכן בהיפוך אתוון בעור, שכן צריך להיות חסר ו' כמ"ש האר"י על פסוק (תהלים צב ז) איש בער לא ידע, היפוך מה שהתפאר ויודע דעת עליון וכו' (במדבר כד טז), שבניו דבעור שהוא יאניס וימברס עשו את העגל. לכן גם בכאן השיב הקב"ה אתה מתרעם על בלעם אתחברותא דיליה שהם שני נערי עמו, שלקח כל כחות של בניו במדברה, רב הוא שלך, אתה הוא הגורם בערב רב בבניו דבעור (עיין שמו"ר פמ"ב ו'), לכן אל תוסף.

י.

ומה שאמרת שצריך תרין כרובים לבטל תרין סיטרין בישין של בלק ובלעם שהחזיקו כח עבודה זרה בעולם, צו את יהושע, אין צו אלא עבודה זרה, וחזקה"ו בגימטריא בלק, אמצה"ו בגימטריא בלעם, כי הוא יעבור כחו של עבודה זרה, ומתי יוכל לבטל כחות של עבודה זרה, הו"א ינחי"ל בכל אשר תראה, אם יהיה הוא ק"ך שנה כמו שהיית אתה כחושבן הו"א ינחי"ל, אז יעלו לכל ק"ך צירופי אלהים ויכניע אותם, אבל מאחר שחטא יהושע נטל הקב"ה י' שנים משנותיו, לכן קפד קרא בעזרא על יהושע שלא ביטל עבודה זרה כמו שביטל עזרא

זכרה שאמרת שצריך תרין כרובים לבטל תרין סיטרין בישין של בלק ובלעם שהחזיקו כח עבודה זרה בעולם, צו את יהושע, אין צו אלא עבודה זרה (סנהדרין נ"ו ע"ב), וחזקה"ו בגימטריא בלק, אמצה"ו בגימטריא בלעם, כי הוא יעבור כחו של עבודה זרה, ומתי יוכל לבטל כחות של עבודה זרה, הו"א ינחי"ל בכל אשר תראה, אם יהיה הוא ק"ך שנה כמו שהיית אתה כחושבן הו"א ינחי"ל, אז יעלו לכל ק"ך צירופי אלהים ויכניע אותם, אבל מאחר שחטא יהושע נטל הקב"ה י' שנים משנותיו, לכן קפד קרא בעזרא (נחמיה ח יז) על יהושע שלא ביטל עבודה זרה כמו שביטל עזרא (ערכין ל"ב ע"ב).

יא.

והנה עזרא העביר רעת בעור, לכן עזר"א בגימטריא בעו"ר, והוצרך הוא בגלגולא של אהרן לתקן עבודה זרה שקילקל ועשה את העגל, בא בעל השור שהוא אהרן ממש, הוא עזרא עלה מבבל כרוך ותני, שיחסו את אהרן שאהרן הוא עזרא ממש, והנה הוא עשה עגל, לכך הוצרך הוא אחר כך לתקן בדורו ולבער יצרא דעבודה זרה מן העולם לגמרי, ובדידיה

תליא מילתא – ולפי שהוא הוריד פני שור מהשמאל בעשיית העגל, לכן בימי עזרא הורידו מן השמים יצרא דעבודה זרה כדמות ארי – מתחילה היה פני שור מהשמאל, ועתה משנה פניו ותשלחו ונתנו לו את הארי מצד הימין מסטרא אחרא, אבל בימי ר' חייא היה דמות דוב

והנה עזרא העביר רעת בעור, לכן עזר"א בגימטריא בעז"ר, והוצרך הוא בגלגולא של אהרן לתקן עבודה זרה שקילקל ועשה את העגל, בא בעל השור שהוא אהרן ממש, הוא עזרא עלה מבבל כרוך ותני, שיחסו את אהרן שאהרן הוא עזרא ממש, והנה הוא עשה עגל, לכך הוצרך הוא אחר כך לתקן בדורו ולבער יצרא דעבודה זרה מן העולם לגמרי, ובדידה תליא מילתא. ולפי שהוא הוריד פני שור מהשמאל בעשיית העגל כדאיתא במדרש רבה (שמות פרשה מ"ב [שמו"ר פמ"ב ה]), לכן בימי עזרא הורידו מן השמים יצרא דעבודה זרה כדמות ארי (יזמא ס"ט ע"ב), מתחילה היה פני שור מהשמאל, ועתה משנה פניו ותשלחו ונתנו לו את הארי מצד הימין מסטרא אחרא, אבל בימי ר' חייא (כדאיתא במסכת ב"מ דף פ"ה [ע"ב]) היה דמות דוב.

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן צ"ז

יב.

רצה משה ליכנס לארץ ישראל, לפי ששם אבן שתיה שממנו הושתת העולם, והוא סוד משפטיך תהום רבה, ויש שם ממונה אחד שממונה על התהום שהיו ישראל מנסכין המים, בסוד רדיה שדומה לעגל, לפי שמשה קלקל בעשיית העגל שבא על ידי גרם שלו, רצה לתקן אותו העגל שבתהום בכניסתו לארץ. לכן אמר אתה החלות וכו', שרצה לבא לארץ ישראל תמן אבן שתיה שחתם בה שם של י"ה, ושם יעלה שבטי י"ה להודות לשם ה', ולתקן השיתין, ולשבח

משפטיך תהום רבה נרמז במלת אעברה, תמן נרמז המשפט הגדול של ע"א סנהדרין שממונים על משפטיך תהום רב"ה, ולגלות צדקתך כהררי אל, לכן אמר ההר הטוב הזה, שהוא סוד הררי אל, לכן אמר אשר מי אל, הפוך אעבר"ה, תמן ע"א רבה, ר"ל ע"א סנהדרין הם ומשה על גביהם, להפך המשפט של תהום רבה ולסלק המו"ת שהוא בהיפוך אתוון תהו"ם, ובמה יסלק המות, עם הר"רי א"ל חושבנא דדין כחושבנא דדין – זה שאמר אעברה, אני צריך להעביר זה, שרצה משה לבטל מלאך המות – השיב הקב"ה רב לך, מאחר שערב רב שלך, ואתה גרמת את העגל, אין לך יכולת לבטל המשפט של תהום רבה, דתמן ממונה השר דדמי לעגלא ואין קטיגור נעשה סניגור, לכן אל תוסף דבר

רצה משה ליכנס לארץ ישראל, לפי ששם אבן שתיה שממנו הושתת העולם, וראה ברוח הקודש שרוד יתקן השיתין (כראיתא בסוכה דף נ"ג [ע"א]), שנבראו בו ימי בראשית, כמ"ש בסוכה (דף מ"ט [ע"א]) שיתין בו ימי בראשית נבראו, שנאמר (בראשית א א) בראשית בר"א שי"ת, והוא סוד משפטיך תהום רבה (תהלים לו ת), לפי שעל אותו אבן שמצא דוד, היה חקוק שם של מ"ב היוצא מבראשית עד ב' ובה"ו, ה"ו מן בהו בא"ת ב"ש, צ"ף, באותו שעה היה צף התהום. וזה שאמר נוטה צפון על תהו תולה ארץ על בלימה (איוב כ"ז כו ז), בל"י בנימטריא מ"ב, וכל אותיות יש בו חוץ מן מ"ה, וזה סוד בלי מ"ה, ויש שם ממונה אחד שממונה על התהום שהיו ישראל מנסכין המים, בסוד רדיה שדומה לעגל (כראיתא בתענית כ"ה [ע"ב]), לפי שמשא קלקל בעשיית העגל שבא על ידי גרם שלו, רצה לתקן אותו העגל שבתהום בכניסתו לארץ.

לבן אמר אתה החלות להראות חסר ו', שהוא בנימטריא י"ב פעמים אב"ן, שהן הן י"ב אבנים שלקח יעקב מאבני המקום ושם מראשותיו ששכב במקום המקדש, ומן אותן י"ב אבנים נעשה אבן אחת (חולין צ"א ע"ב), הוא סוד אבן שתיה, וחתם עליו שם י"ה. והנה אמר משה להקב"ה מאחר שהתחלת הבריאה הוא בראשית, שהוא מורה על

משה שבשבילו נברא העולם (כראיתא במדרש רבה שם [ב"ר פ"א ד']), והוא התחיל להקים את האבנים הן הן י"ב שבטי י"ה, והוא סוד שיעור קומ"ה שלמעלה, על זה אמר את גדלך שנחלקו ישראל על צירופי השם, וכמו שהקב"ה מנהיג עולמו בששה מדות של חסד, והם (שמות לד ו) אל רחום וחנון רב חסד ואמת (שמות לד ז) נוצר חסד לאלפים נושא עון, הרי ששה מדות לחסד, וכן גם כן קחשיב בספר סודי רזיא ו' שמות לדין אל קנא וכו', עיין שם. כן גם כן ישראל נחלקו ששה משמותם על אבן אחת וששה משמותם על האבן השני (שם שמות כח י), וזהו סוד שש מעלות לכסא (דברי הימים ב' ט יח), ונרמזו במלת בראשית בר"א ש"ת. וזה רמז בסוף התורה נעץ סופה בתחילתה ולכל היר החזקה אשר עשה משה (דברים לד יב), מה היא היר החזקה, בראשית ברא שית, כמו שקב"ה מנהיג עולמו בששה מדות שהם של חסד, כנגד ששה מדות שהם של דין, כן גם כן משה יד החזקה שהם הלוחות (שמו"ר פמ"ו ג), היו ו' על ו' (נדרים ל"ח ע"א), בסוד ז"ה. וכן לעיני כל ישראל, גם כן נחלקים לו' מול ו'. לכן פתח משה ואתחנן בו, על סוד שש מעלות אלו לכסא, ועליהם אמר אתה החלות להרא"ת חסר ו', שהוא בנימטריא י"ב פעמים אב"ן, לקביל האבנים על שמות בני ישראל (שמות כח יא), ואמר את גדלך לקביל ו' מדות שהקב"ה מנהיג עולמו בחסד, את ירך החזקה לקביל ו' מדות שהקב"ה מנהיג את עולמו בדין, ולכן משה פני שמ"ש (ב"ב ע"ה ע"א), נוטריקון ש"שה מו"ל ש"שה. זה שאמר אשר מי אל, אל דייקא, שכן ו' מדות של חסד מתחילין באל רחום וחנון, ו' מדות של דין מתחילין גם כן באל קנא ונוקם, ולכן אמר אעברה נא, שהוא בהיפך אתון ר"עה א"בן ישראל (בראשית מט כד), שרצה לבא לארץ ישראל תמן אבן שתיה שחתם בה שם של י"ה, ושם יעלה שבטי י"ה להודות לשם ה' (תהלים קכב ד), ולתקן השיתין, ולשבח משפטיך תהום רבה נרמז במלת אעברה, תמן נרמז המשפט הגדול של ע"א סנהדרין שממונים על משפטיך תהום רב"ה, ולגלות צדקתך כהררי אל, לכן אמר החר הטוב הזה, שהוא סוד הררי אל, לכן אמר אשר מי אל, הפוך

אעבר"ה, תמן ע"א רבה, ר"ל ע"א סנהדרין הם ומשה על גביהם, להפך המשפט של תהום רבה ולסלק המו"ת שהוא בהיפוך אתוון תהו"ם, ובמה יסלק המות, עם הר"רי אל"ל חושבנא דדין כחושבנא דדין. זה שאמר אעברה, אני צריך להעביר זה, שכן משה במילוי מ"ם שי"ן ה"א, בנימטריא מו"ת שהוא עולה לבטל מות, וכן אעבר"ה נ"א ואראה, בנימטריא מלא"ך המו"ת, וכן וא"ת יד"ך החז"קה, בנימטריא צלמו"ת, כמ"ש לאיוב הנגלה לך שערי מות (איוב ל"ח [לח יז]), שהם שש שערי צלמות, הם גם כן שש שהם בסוד י"ב שערים שבסטרא אחרא.

השיב הקב"ה רב לך, מאחר שערב רב שלך, ואתה גרמת את העגל (עיינין שמו"ר פמ"ב ו'), אין לך יכולת לבטל המשפט של תהום רבה, דתמן ממונה השר דדמי לעגלא ואין קטיגור נעשה סניגור, לכן אל תוסף דבר, אבל צו את יהושע שהוא הקים את האבנים בגלגל (יהושע ד כ), ששה שבטים הפכו פניהם כלפי הר גריזים מזרחה וחזקהו, וששה הפכו כלפי הר עיבל (עיינין ספרי דברים יא כט).

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן ק"ו

יג.

רצה משה לבא לארץ ישראל ולהגיע למדריגת שיעור קומה, וחשב משה כשיבא לארץ ישראל, יהיה גם כן במדריגת הנער ברקיע – השיב הקב"ה רב לך, אין לך לדמות למטטרון שהיה חנוך מתהלך בחוץ מן בני דורו, וגם אתה רצית לדמות אליו, לפי שגם אתה הוצאת האהל שלך מחוץ למחנה אחר שראית שחטאו ישראל בעגל, ואם כן מזה הטעם רצית לחיות ולהגיע למדריגת מטטרון שלקחתי אותו להיות למשרת לנער למעלה, וכל מפתחות שבעולם מסרתי בידו – אבל אין הנדון דומה אליו, כי מה שאתה הוצאת האהל שלך מחוץ, אתה היית הגורם לאותו עון, עבור ערב רב שלקחת

עמך בלתי רשותי, נמצא שזה החטא שעשו, היה על ידך, אבל מטטרון שהרחיק אהלו מחוץ לבני דורו והיה מתבודד את עצמו, עשה זה בעצמו בלי שום החטא שבא על ידו – ז"ש רב לך, הערב רב היה שלך, ובשבילם לקחת את האהל והיית מתבודד, וזה החטא היה שלך, לכן אל תוסף דבר

ולכן אמר אעברה נא, שרצה משה לבא גם כן לארץ ישראל ולהגיע למדריגת שיעור קומה, ובמלת אעבר"ה, נומריקון אלישע ענה ב' רשויות 'הן, וחשב משה כשיבא לארץ ישראל, יהיה גם כן במדריגת הנער ברקיע.

השיב הקב"ה רב לך, אין לך לדמות למטטרון שהיה חנוך מתהלך בחוץ מן בני דורו, וגם אתה רצית לדמות אליו לפי שגם אתה הוצאת האהל שלך מחוץ למחנה אחר שראית שחטאו ישראל בעגל, ואם כן מזה הטעם רצית לחיות ולהגיע למדריגת מטטרון שלקחתי אותו להיות למשרת לנער למעלה, וכל מפתחות שבעולם מסרתי בידו. אבל אין הנדון דומה אליו, כי מה שאתה הוצאת האהל שלך מחוץ, אתה היית הגורם לאותו עון, עבור ערב רב שלקחת עמך בלתי רשותי, נמצא שזה החטא שעשו, היה על ידך (עיין שמור"ר פמ"ב ו'). אבל מטטרון שהרחיק אהלו מחוץ לבני דורו והיה מתבודד את עצמו, עשה זה בעצמו בלי שום החטא שבא על ידו. וז"ש רב לך, הערב רב היה שלך ובשבילם לקחת את האהל והיית מתבודד, וזה החטא היה שלך, לכן אל תוסף דבר.

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן ק"ך

יד.

משה רצה לסלק לגמרי פני שור, שהוא סוד ה' מן השם שנרמזת במלת אעבר"ה ה' יתירא, על פני שור שהוא באות

ה' של השם אעבור ה' לגמרי, שעד עתה היה באות ה' למעלה ולמטה פני שור, ואני רוצה עתה לתקן שיבואו במקום זה כרובים כמנין אעברה, שהוא רומז שבמרכבה התחתונה גם כן יבא כרוב במקום שור, ולא כשעשה יחזקאל שלא שינה רק פני כרוב אחד במרכבה עליונה, אבל מרכבה תחתונה נשאר פני שור במקומו, שהרי חביט את הכהן הצדוקי בבית שני שהיה ככף רגל עגל, אבל אני רוצה להעביר מלמעלה ולמטה ולעמוד כרובים – לכן ואראה את הארץ, אעבר"ה בגימטריא רבו"ע, שרצה לסלק חטא של עגל, אעבר"ה בגימטריא רבו"ע, שרצה להעביר רבו"ע של ה' שפגמו בס ערב רב וימירו את כבודם, שהוא סוד ה' אחרונה שבשם בתבנית שור, שכן אמרו קום עשה לנו אלקים, וקשה איך יצא העגל, והלא לא זכרו שום תמונת שור בדבריהם שאמרו לאהרן ויצא העגל הזה – סוד הדבר במה שאמרו עשה לנו אלקים, בזה שמטו אחד מטטרמולין מלמעלה והוא פני שור, כי במה שאמרו עשה לנו אלהים, בזה שמטו פני שור מן המרכבה, שכן פני שור הוא מהשמאל, והיא ידך החזקה שהיא משמאל, גם אלקים בגימטריא פנ"י שו"ר במספר רבתי של אי"ק, ובמלת קו"ם רמזו על שר המנהיג פני שור ששמו אמצי"ה שהוא בגימטריא קו"ם, נמצא שבדבריהם לאהרן, שמטו השר של סמאל שמנהי"ג פני שור

לבן אמר רוצה אני לתקן יותר מיחזקאל, כי יחזקאל לא סילק אותם אלא לפי דורו ואחר כך חזר השור למקומו, וכשאני אכנס לארץ אעברה אותו לגמרי. ובמלת אעברה שכתבתי לעיל שהוא בגימטריא כרובים, רמז בכאן שאני רוצה לסלק פני שור שהוא סוד ה' מן השם שנרמזת במלת אעבר"ה ה' יתירא, על פני שור שהוא באות ה' של השם אעבור ה' לגמרי, רצה לומר אני רוצה להעביר אות ה' לגמרי, שעד עתה היה באות ה' למעלה ולמטה פני שור, ואני רוצה עתה לתקן שיבואו במקום זה כרובים כמנין אעברה, שהוא רומז שבמרכבה התחתונה גם כן יבא כרוב במקום שור, ולא כשעשה יחזקאל שלא שינה רק פני כרוב

אחד במרכבה עליונה, אבל מרכבה תחתונה נשאר פני שור במקומו, שהרי חביט את הכהן הצדוקי בבית שני שהיה ככף רגל עגל, אבל אני רוצה להעביר מלמעלה ולמטה ולעמוד כרובים.

לבן ואראה את הארץ. אעבר"ה בנימטריא רבו"ע, שרצה לסלק חטא של עגל, אעבר"ה בנימטריא רבו"ע, שרצה להעביר רבו"ע של ה' שפגמו במ ערב רב וימירו את כבודם, שהוא סוד ה' אחרונה שבשם בתבנית שור (תהלים קו כ), שכן אמרו קום עשה לנו אלקים (שמות לב א), וקשה איך יצא העגל, והלא לא זכרו שום תמונת שור בדבריהם שאמרו לאהרן ויצא העגל הזה. רזא דמלה במה שאמרו עשה לנו אלקים, בזה שמטו אחד מטטרמולין מלמעלה והוא פני שור, כי במה שאמרו עשה לנו אלהים, בזה שמטו פני שור מן המרכבה, שכן פני שור הוא מהשמאל, והיא ירך החזקה שהיא משמאל, גם אלקים בנימטריא פני שור במספר רבתי של אי"ק, ובמלת קו"ם רמזו על שר המנהיג פני שור ששמו אמצ"ה שהוא בנימטריא קו"ם, נמצא שבדבריהם לאהרן, שמטו השר של סמאל שמנהיג פני שור.

טו.

השיב הקב"ה למשה רב לך, אתה רוצה לתקן רבוע ה' שחטאו בערב רב שעשו קב"ה קנטרין, ובזה פגעו ברבוע ה', אתה הוא הגורם שפגמת בה' זעירא של אברהם שהוא סוד ברית, שלקחת ערב רב שהיו ה' אומות, וסימן נ"גע ר"ע, "נפילים" גבורים "ענקים" רפאים "עמלקים, ונתת בהם אות ברית של אברהם, שעל זה אמר הקב"ה למשה לך רד מגדולתך, שבזה פגם משה באות ה' – ז"ש רב לך, ערב רב הם שלך, וזה החטא הרב הוא שלך, ובמלת לך נרמזין ה' קליפין אליו מה' אומון שכל אחת כלולה מי', ובזה גרם סוספיתא דנחש שהיא אות נ', גברה נ' שערי קליפות בעולם כמנין ל"ך, לכן אל תוסיף שאין קטיגור נעשה סניגור

ועל זה השיב הקב"ה למשה רב לך, אתה רוצה לתקן רבוע ה' שחטאו בערב רב שעשו קב"ה קנטרין, ובזה פגעו ברבוע ה' כמ"ש, אתה הוא הגורם שפגמת בה' זעירא של אברהם שהוא סוד ברית, שלקחת ערב רב שהיו ה' אומות, וסימן נ"גע ר"ע, "נפילים" גבורים "ענקים" רפאים "עמלקים, ונתת בהם אות ברית של אברהם, שעל זה אמר הקב"ה למשה (שמות לב ז) לך רד מגדולתך (ברכות ל"ב (ע"א) ובתיקונים [תיקון ז]). שבזה פגם משה באות ה'. ז"ש רב לך, ערב רב הם שלך (עיין שמו"ר פמ"ב ו'), וזה החטא הרב הוא שלך, ובמלת לך נרמזין ה' קליפין אליו מה' אומון שכל אחת כלולה מי', ובזה גרם סוספיתא דנחש שהיא אות נ', גברה נ' שערי קליפות בעולם כמנין ל"ך, לכן אל תוסיף שאין קטיגור נעשה סניגור, אבל צו את יהושע, אין צו אלא עבודה זרה (סנהדרין נ"ו [ע"ב]), חזקהו שיתקן שור שלמעלה כי (דברים לג יז) בכור שור, לכן הדר לו לתקן זה הענין של עבודה זרה, ואמצהו על שור שלמטה.

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן קמ"ד

טז.

רצה משה ליכנס לארץ להשיג סוד חכמות נשים בנתה ביתה – אוירא של ארץ ישראל מחכים – ולפי שמשה הוא מיסוד חכמה עילאה דתמן שם של ע"ב שהוא בחכמה, וכן ע"ב בגימטריא חכמ"ה מן ד' יודין, שבה יוצאין ארבע מאות עלמין דכסופין, ולכן רצה משה לכנוס לארץ ישראל, שהיא ת' פרסה על ת' פרסה, שרצה להביא אור של ת' עלמין דכסופין לארץ ישראל שהיא ת' פרסה – ועל זה התפלל אתה החלות להראות את עבדך וכו' – השיב הקדוש ברוך הוא אינו מן הראוי שתכנוס לארץ ישראל ולחבר חכמה עילאה עם חכמה תתאה, כי כבר בדרגא דילך פגמו ישראל בב' חכמות, כשעשו את העגל ואמרו קום עשה לנו אלהים, בזה שמטו פני שור מן המרכבה, והשר המנהיג את פני שור שמו אמצי"ה, שכחותיה הם כמנין ב' חכמות בסוד חכמות בחוץ תרונה, וזה סוד קו"ם עשה לנו אלהים, במלת אלהים כתבנו שהוא סוד פני שור במ' רבתי, ובמלת קו"ם שמטו הממונה שהוא אמצי"ה חושבנא דדין כחושבנא דדין, ובזה פגמו בב' חכמות שהם עולים גם כן למספר קו"ם – אם כן אחר שחטאו ישראל בעגל על ידי ערב רב שלקח משה עמו, השיב לו הקדוש ברוך הוא רב לך, מאחר שערב רב הוא שלך, ואתה גרמת שאמרו קום עשה לנו אלהים ופגמו בב' חכמות, לכן אינו מן הראוי שיתקן אתה, ואל תוסף דבר אלי עוד – אבל אתה בעצמך רב לך, רצה לומר חכמה שהיא רב אני מוסר לך, עלה ראש הפסגה, ראש דייקא, שכן חכמה נקראת בדברי כל המקובלים ראש, ולכן משה שנתן תורת אמת שהיתה יניקתו מן חכמה עילאה, איתמר ראש דברך אמת, ראש דייקא, ונתן לו הקדוש ברוך הוא רשות לראות ולהשיג סוד ד' יודין שבחכמה, אשר עליהם רמז את ידך החזקה שהוא רמז על ד' יודין – אבל צו את יהושע וחזקהו בחכמה עילאה, ואמצהו בחכמה תתאה – ורמז במלת אמצהו

לתקן פני שור שחטאו בו ישראל, ששר של פני שור נקרא אמציה, לכן אמר צו, אין צו אלא עבודה זרה, שצוה אותן לזרז את ישראל, כמ"ש בפרשת וילך הנך שוכב עם אבותיך וקם העם הזה וזנה, רמז הקב"ה מה שאמרנו שפגמו בעניין עבודה זרה בפני שור שלמעלה, נמצא שהקב"ה הזהיר את יהושע לבטל את עבודה זרה, והוא לא ביטל אותה רק אחר כך בימי עזרא, לכן הקפיד קרא על יהושע והחסיר לו אות משמו

רצה משה ליכנס לארץ להשיג סוד חכמות נשים בנתה ביתה (משלי ט [א]), והוא סוד ב' של בראשית, שכתב זוהר ([ח"א] עמוד יד [זוהר ח"א]) בראשית, דמתרגמינן בחוכמתא. וידוע כי חכמות בנתה ביתה, ר"ל ב' של בראשית הנרמזת במלת ביתה, רומזת על ב' חכמות שהוא סוד בן ישי, חכמה עילאה נקראת חכמת אלהים, חכמה תתאה נקראת חכמת שלמה. ולפי שאוירא של ארץ ישראל מחכים (ב"ב קנ"ח ע"ב), ר"ל ארץ ישראל נקרא חכמה תתאה שהיא השכינה, ואויר שלה ר"ל שיניקתה מן חכמה עילאה בסוד ה' בחכמה יסד ארץ (משלי ג' [יט]), אבא יסוד ברתא (עיין זוהר ח"ג רנ"ו ע"ב), ז"ש אוירא של ארץ ישראל מחכים.

ולפי שמששה הוא מיסוד חכמה עילאה דתמן שם של ע"ב שהוא בחכמה, וכן ע"ב בגימטריא חכמ"ה מן ד' יודין, שבה יוצאין ארבע מאות עלמין דכסופין, (בסוד ד' מאות שקל כסף (בראשית כג טו) כדאיתא באידרא רבה עמוד רמג [זוהר ח"ג קכ"ח ע"ב]), ולכן רצה משה לכנוס לארץ ישראל, שהיא ת' פרסה על ת' פרסה (מגילה ג' ע"א), שרצה להביא אור של ת' עלמין דכסופין לארץ ישראל שהיא ת' פרסה. ועל זה התפלל אתה החלות להראות את עבדך, מלת להראות בהיפוך אתון להאור ת', את גדלך היא סוד חכמה עילאה, בסוד כגודל חסדך (במדבר יד [יט]), שכן חס"ד בגימטריא חכמ"ה, שרמזו על י' של שם שהיא חכמה עילאה שנקרא חסד עליון בל ימוט (תהלים כא ח), ב"ל דייקא, דתמן ל"ב נתיבות חכמה. ואת ירך החזקה, היא על מלכות

שנקראת יד החזקה חכמה תתאי. וכן ידך החזקה, בנימטריא קט"ן, שמסטרא דגבורה נקרא דוד קטן (שמואל א' יז יד), שהיא מלכות בית דוד חכמת שלמה. אשר מי אל בשמים ובארץ, הזכיר כאן שמים וארץ, לפי שבב' חכמות אלו נבראים שמים וארץ, כמ"ש חכמת בנתה ביתה (משלי ט), בב' חכמות אלו חצבה עמודיה שבעה, כל מה שנבראו בבראשית כולם בחכמה עשית (תהלים קד כד), על זה אמר אשר יעשה כמעשיך, כנגד חכמה עילאה דתמן (שם תהלים קיא ב) גדולי"ם מעשי ה' כגודל חסדך כמ"ש, וכגבורתיך כנגד חכמה תתאה, שכינה מסטרא דגבורא קאתיא.

ולכן התפלל משה אעברה נ"א, רוצה אני לעבור לארץ, ובוזה ואראה את הארץ להאיר מחכמה עילאה דמתמן בא משה שהוא אב בחכמה, לכן נקרא אבי גדר (ויק"ר פ"א ג). את הארץ שהוא שכינה שהיא חכמה תתאי. ובמלת אעבר"ה הפוך ותמצא צירוף ארבע"ה, שרמו על ארבע מאות עלמין דכסופין, להאיר בהם את הארץ הטובה, שהיא ארץ ישראל ארבע מאות פרסה מן ארבע יודין שבשם של ע"ב שהוא בחכמה, וזה יהיה דוקא כשהוא יהיה בארץ לפי שיניקתו משם, ולכן היה הוא אב של ישראל בחכמה, ארא"ה בנימטריא גדר, שהוא היה אביגדר"ר שצוה לישראל וגדר גדר להם הלאוין שלוקין עליהם שהם כמנין גדר. השיב הקדוש ברוך הוא אינו מן הראוי שתכנום לארץ ישראל ולחבר חכמה עילאה עם חכמה תתאה, כי כבר בדרגא דילך פנמו ישראל בב' חכמות, כשעשו את העגל ואמרו קום עשה לנו אלהים, בזה שמטו פני שור מן המרכבה (שמו"ר פמ"ב ה), והשר המנהיג את פני שור שמו אמצי"ה, שכוחותיה הם כמנין ב' חכמות בסוד חכמות בחוץ תרונה (משלי א כ), וזה סוד קו"ם עשה לנו אלהים (שמות לב [א]), במלת אלהים כתבנו שהוא סוד פני שור במ' רבתי, ובמלת קו"ם שמטו הממונה שהוא אמצי"ה חושבנא דדין כחושבנא דדין, ובוזה פנמו בב' חכמות שהם עולים גם כן למספר קו"ם.

זוהי הבטיח הקדוש ברוך הוא לאברהם, שאמרו רז"ל (ע"ז י"ד ע"ב) במסכת עבודה זרה של אברהם היתה ת' פרקים. והכוונה לפי שמדת אברהם שהוא אב בחכמה, דתמן שם של ע"ב שהוא חס"ד שמשם יוצאין ת' עלמין דכסופין בסוד ארבע מאות שקל כסף (ראשית כד), לכן הבטיח לו הקב"ה שיחבר ב' החכמות ידו"ד. וז"ש קו"ם התהלך בארץ לארכו ולרחבו (בראשית יג [יז]), שהיא ת' על ת', וזה תזכה במלת קו"ם, מזה הטעם היה גלות שנייה ת' שנה, לפי שבת' שנה יש קמ"ו אלפים ימים, והעולם בכללו נקרא עולם שהוא מהלך קמ"ו אלפים רבבות אמה לתקן עולם במלכות שדי, נמצא שכבודו מלא עולם, דתמן אתרמזין ב' פעמים חכמ"ה שהוא מנין קו"ם. לכן אמרינן ברזא דמתניתין (בכורים פרק ג [ביכורים פ"ג מ"ב]) שאמר הממונה קומו ונעלה ציון דייקא, שהוא כולל ב' פעמים חכמה, אמר קומו ולא בלשון אחר. אבל קומו דייקא ונעלה ציון, כי שם היה חבור ב' חכמות יחד, כמ"ש משה והלבנון, כי שם שער השמים לחכמה עילאה.

אם כן אחר שחטאו ישראל בעגל על ידי ערב רב שלקח משה עמו, השיב לו הקדוש ברוך הוא רב לך, מאחר שערב רב הוא שלך, ואתה גרמת שאמרו קום עשה לנו אלהים ופגמו בב' חכמות (עיין שמו"ד פמ"ב ו'), לכן אינו מן הראוי שיתקן אתה, ואל תוסף דבר אלי עוד, אבל אתה בעצמך רב לך, רצה לומר חכמה שהיא רב אני מוסר לך, עלה ראש הפסגה, ראש דייקא, שכן חכמה נקראת בדברי כל המקובלים ראש. ולכן משה שנתן תורת אמת שהיתה יניקתו מן חכמה עילאה, איתמר ראש דברך אמת (תילים קיט [קס]), ראש דייקא, ונתן לו הקדוש ברוך הוא רשות לראות ולהשיג סוד ד' יודין שבחכמה, אשר עליהם רמז את ירך החזקה שהוא רמז על ד' יודין, כמ"ש בזוהר (תיקו"ז הקדמה ז' ע"ב) פותח את יריך (תהלים קמה טז), הרי שדרש ירך מלשון יודך רומז על ד' יודין, ולכן אמר וראה בעיניך ימה וצפונה, שהם סוד ד' סטרין שמתפשטין בהם ד' מאות עלמין דכסופין, וכל סטרא וסטרא ק' עלמין.

אבל צו את יהושע וחזקהו בחכמה עילאה, ואמצהו בחכמה תתאה. ורמז במלת אמצהו לתקן פני שור שחטאו בו ישראל, ששר של פני שור נקרא אמציה, לכן אמר צו, אין צו אלא עבודה זרה (סנהדרין נ"ו ע"ב), שצוה אותן לזרוז את ישראל, כמ"ש בפרשת וילך (דברים לא טז) הנך שוכב עם אבותיך וקם העם הזה וזנה, שהוא אחד מה' פסוקים שאין להם הכרע, וסימן שלהם ואשמ"ם בראשיכם חסר י' כתיב (שם דברים א ג), נוטרייקון וק"ם, "ארור (בראשית מט ז), "משוקדים (שמות כה לד), "שאת (בראשית ד ז), "מחר (שמות יז ט), אלו אין להם הכרע כראיתא (ביומא דף נ"ב [ע"א]), רזא עילאה איכא הכא. אבל מלת וקם, רמז הקב"ה מה שאמרנו שפגמו בעניין עבודה זרה בפני שור שלמעלה, שהוא סוד וק"ם כמ"ש, נמצא שהקב"ה הזהיר את יהושע לבטל את עבודה זרה, והוא לא ביטל אותה רק אחר כך בימי עזרא, לכן הקפיד קרא (נחמיה ח יז) על יהושע והחסיר לו אות משמו (ערכין ל"ב ע"ב), כמו שאמרנו לעיל באופן ד'.

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן קפ"ז

יז.

רצה משה ליכנס לארץ ישראל, לפי שצפה ברוח הקודש שבאחרית הימים יתקיים קרא אז יהפוך כל העמים שפה ברורה לקרוא כלם בשם ה' ולעבדו שכם אחד, ומזה הטעם רצה משה ליכנס לארץ לקרב רחוקים ולהכניסן תחת כנפי השכינה, כמו שהתחיל ביציאת מצרים שלקח ערב רב עמו לפי שרצה לקרב רחוקים – ועל זה אמר ואתחנן אל ה', תפלתו היתה לשם ה', שיהיו כולם עובדים את ה' שכם אחד, בעת ההיא מה שיהיה לזמן העתיד, ההוא כתיב, רצה הוא לתקן משה לזמן הזה, לכן פתח באדני, שרצה להכניס כל הגוים תחת כנפי השכינה לגייר אותם שהוא סוד אדני,

וגם נקראים גרים צדיקים – לכן ביקש משה אעברה נא, רוצה אני להעביר עתה את יד החזקה שממנה יונקים כל אומות העולם, ורוצה אני לקרב רחוקים ולהעביר הרע – ואראה הארץ הטובה, מלת הטובה דייקא, שיהיה יניקת מטטרון מטוב ולא מרע – וז"ש ההר הטוב הזה טוב דייקא ולא רע

רצה משה ליכנס לארץ ישראל, לפי שצפה ברוח הקודש שבאחרית הימים יתקיים קרא אז יהפוך כל העמים שפה ברורה לקרוא כלם בשם ה' ולעבדו שכם אחד (צפניה ג' [ט]), ומזה הטעם רצה משה ליכנס לארץ לקרב רחוקים ולהכניסן תחת כנפי השכינה, כמו שהתחיל ביציאת מצרים שלקח ערב רב עמו (שמות יב לח), לפי שרצה לקרב רחוקים. ועל זה אמר ואתחנן אל ה', תפלתו היתה לשם ה', שיהיו כולם עובדים את ה' שכם אחד, בעת ההיא מה שיהיה לזמן העתיד, ההוא כתיב רצה הוא לתקן משה לזמן הזה, לכן פתח באדני, שרצה להכניס כל הגוים תחת כנפי השכינה לגייר אותם שהוא סוד אדני, וגם נקראים גרים צדיקים. וסיים הוי"ה בנקודות אלהים, היא סוד גאולה אחרונה שתהיה בסוד בינה, אז יתחדש רוח בינה.

והתחיל לסדר מאחר שהחלות להראות לי, להראות בנימטריא מרכב"ה שלמ"ה, והיא מרכבה של מטטרון שהוא סוד עין הדעת טוב ורע, שבעולם היצירה מימין המרכבה שהיא מסטרא דטוב עומד מיכאל שר הגדול, עליו נאמר את גדלך, שהוא כהן גדול מימין מיכאל שהוא מצד הטוב. ומסטרא דרע יש רתיכא אחרא כמין חתיכה מרובעת, וכמו שהאריך בזה בספר כנפי יונה בחלק ג', עיין שם. ועל זה אמר את ירך החזקה, שאותו רתיכא יונקת מסטרא דרע מצד שמאל, חוזר ומפרש אשר מי אל כנגד מיכאל שהוא מצד ימין אשר יעשה כמעשיך, מצד השמאל אמר כגבורתך, כל אחת משני מרכבות אלו כל אחת היא עומדת על ארבעה רגלים. לכן ביקש משה אעברה נא, רוצה אני להעביר עתה את יד החזקה שממנה יונקים כל אומות העולם, ורוצה

אני לקרב רחוקים ולהעביר הרע, ואראה הארץ הטובה, מלת הטובה
דייקא, שיהיה יניקת מטטרון מטוב ולא מרע, וז"ש החר הטוב הזה טוב
דייקא ולא רע.

יח.

השיב הקב"ה רב לך, במלת רב רמז לו מה שכתוב במדרש
על פסוק ברוך אתה בבואך ברוך אתה בצאתך, פסוק הזה
מדבר במשה ברוך אתה בבואך לעולם הזה, שקרבת לרחוקה
שהיא בת פרעה שנתגיירה, ברוך אתה בצאתך מן העולם
הזה, קרבת גם כן מי שהיה רחוק, כמה שאמר יחי ראובן
ואל ימות – והנה על זה השיב לו הקב"ה מה שאתה רוצה
ליכנס לארץ ישראל כדי לקרב רחוקים, רב לך, כבר הרבה
קרבת בביאתך על העולם וביציאתך מן העולם, ובמלת ר"ב
נרמז מדרש זה, נוטריקון "ראובן" בתיה, ראובן ביציאתך מן
העולם, בתיה בביאתך על העולם – גם נרמז במלת רב, על
ערב רב שלקח עמו ורצה לקרב אותם תחת כנפי השכינה ולא
עלתה לו, לכן אל תוסף דבר, והראה לו זמן לסוף הימים מתי
יהיה זה, על זה אמר עלה לראש הפסגה, שהראה לו משיח

השיב הקב"ה רב לך, במלת רב רמז לו מה שכתוב (במדרש רבה
פרשת כי תבא [נדב"ר פ"ז ה"ז]) על פסוק (דברים כח ו) ברוך
אתה בבואך ברוך אתה בצאתך, פסוק הזה מדבר במשה ברוך אתה
בבואך לעולם הזה, שקרבת לרחוקה שהיא בת פרעה שנתגיירה, ברוך
אתה בצאתך מן העולם הזה, קרבת גם כן מי שהיה רחוק, כמה שאמר
(שם דברים לג ו) יחי ראובן ואל ימות.

והנה על זה השיב לו הקב"ה מה שאתה רוצה ליכנס לארץ ישראל
כדי לקרב רחוקים רב לך, כבר הרבה קרבת בביאתך על העולם
וביציאתך מן העולם, ובמלת ר"ב נרמז מדרש זה, נוטריקון "ראובן
בתיה, ראובן ביציאתך מן העולם, בתיה בביאתך על העולם. גם נרמז

במלת רב, על ערב רב שלקח עמו ורצה לקרב אותם תחת כנפי השכינה ולא עלתה לו, לכן אל תוסף דבר, והראה לו זמן לסוף הימים מתי יהיה זה, על זה אמר עלה לראש הפסגה, שהראה לו משיח.

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן קצ"ה

יט.

חשב משה שהותר לו הנדר בשעה שגילה לו הקב"ה סוד נדרים, ואז זכה לנ' ארוכה לשער החמשים של בינה, ולכן ביקש אעברה נא, עתה רוצה אני להעביר ולהתיר נ'דר א'להים נוטריקון נ"א – וז"ש אתה החלות שהוא בגימטריא הת"ר הנד"ר, וז"ש דמיתני שמא הותר הנדר, אעברה נ"א נוטריקון א'תיר נ'דר – והשיב הקב"ה רב לך, אין אני עושה תורתני פלסתר, דאתמר בדין תורה המוציא שם רע על בתולת ישראל ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו, ואתה הוצאת שם רע על בתולת ישראל, כי באמת ערב רב עשו את העגל, ואתה אמרת חטא העם הזה חטאה גדולה, נמצא שהוצאת שם רע על בתולת ישראל, לכן מוכרח אתה גם כן לקיים קרא לא יוכל לשלחה כל ימיו, ואל תוסף דבר אלי עוד בדב"ר הז"ה דייקא, בשביל דבר זה שאמרת חטא העם הזה הז"ה דייקא, בשביל תיבת הזה שהוצאת שם רע על ישראל בעצמך, לכן מוכרח אתה להקבר בחוץ לארץ, והוא טעם שביעי שהוצרך משה להקבר שם

חשב משה שהותר לו הנדר בשעה שגילה לו הקב"ה סוד נדרים, שאז קיבל שער החמשים שהוא סוד שער איתן שזכר אותו ביחזקאל (מ טו), ואז סיים באותה פרשה אישה יקימנו ואישה יפירנו (במדבר ל יד), ונעשה משה איש האלהים (דברים לג א) בעלה דמטרוניתא (זוהר ח"א רל"ו ע"ב), צדיק מושל ביראת אלהים (שמואל ב' כג ג) מי מושל בי צדיק (מו"ק ט"ז ע"ב), שזכה משה למדת מ"י. ולכן אמר ואתחנן בו"ו, ואז

זכה לנ' ארוכה לשער החמשים של בינה, שהוא כתיב, ר"ל באותו עת שעלה משה ממדריגת נוקבא שנקראת ההיא, למדרגת דכורא שנקרא ההוא.

וזהו סוד הפסוק עיר גבורים עלה חכם (משלי כא כב), אמרו במדרש רבה (פרשת אמור [ויק"ר פל"א ה']) זה משה, בשעת מתן תורה עלה למדריגת מלאכים זכרים. וזהו סוד שהשיב משה למלאכים כשאמרו מה לילוד אשה בינינו (שבת דף פ"ט [פ"ח ע"ב]), ר"ל שהיה משה ממדריגת נוקבא ברזא דגלגולא דהבל דאתמר גביה ותוסף ללדת את אחיו את הבל (בראשית ד' [ב]), שהיה הבל מסיטרא דנוקבא. והשיב הקב"ה לקבל תורה בא, ומצד התורה יעלה משה ליסוד אבא ויהיה במדרגת דכורא.

וזהו משה מתיירא אני שמא ישרפוני בהב"ל פיהם, ר"ל שהמלאכים אומרים שאני מגלגול הבל, ומדרגא דנוקבא. והשיב הקב"ה אחוז בכסא כבודי, ר"ל עכשיו שאתה מקבל הלוחות, מלת לח"ת בא"ת ב"ש כס"א, שהם חצובות מתחת כסא הכבוד, ובוה תעלה למדריגת דכורא. נמצא שעיר גבורים עלה חכם זה משה, שעלה למדריגת גבורים כשהוריד עוז מבטחה דהיינו הלוחות. ולכן אמר משה אתה החלות להראות בשעה שקבלתי הלוחות, את גדלך מסטרא דדכורא, את ירך החזקה מסטרא דנוקבא, אשר מי אל, שזכה משה עתה למדריגת מ"י, דהיינו שיש לו רשות להתיר נדרו של הקב"ה.

ולכן ביקש אעברה נא, עתה רוצה אני להעביר ולהתיר נדר אלהים נוטריקון נ"א. (וזהו שאתה החלות שהוא בנימטריא הת"ר הנד"ר, ז"ש דמיתי שמא הותר הנדר, אעברה נ"א נוטריקון איתיר נדר). והשיב הקב"ה רב לך, אין אני עושה תורתני פלסתר דאתמר בדין תורה המוציא שם רע על בתולת ישראל ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו (דברים כ"ב [כב יט]), ואתה הוצאת שם רע על בתולת ישראל, כי באמת ערב רב עשו את העגל, ואתה אמרת חטא העם הזה חטאה גדולה

(שמות לב לא), נמצא שהוצאת שם רע על בתולת ישראל, לכן מוכרח אתה גם כן לקיים קרא לא יוכל לשלחה כל ימיו, ואל תוסף דבר אלי עוד בדב"ר הז"ה דייקא, בשביל דבר זה שאמרת חטא העם הזה הז"ה דייקא, בשביל תיבת הזה שהוצאת שם רע על ישראל בעצמך, לכן מוכרח אתה להקבר בחוץ לארץ, והוא טעם שביעי שהוצרך משה להקבר שם.

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן רנ"א

כ.

איתא בזוהר בראשית שהוצרך משה למות במדבר, לפי שהוא גרם לה' זעירא של אברהם ליפול בגלותא, לפי שגיייר ערב רב, אינון ה' מינין בגר, הוצרך הוא לירד מדרגא לדרגא להעלות אות ה' משם ו' יוקים ה' – ועל זה ביקש משה לייחד אתוון דשמא קדישא וליכנס לארץ ישראל – ז"ש אתה החלות להראות גדלך, דא י', ידך החזקה דא ה', מי אל בשמים ובארץ ו"ה, לכן אעברה נא, מאחר שיחוד כל ד' אתוון אעבר"ה אותיות ארבעה

איתא בזוהר בראשית (ח"א כ"ה ע"א) הוצרך משה למות במדבר, לפי שהוא גרם לה' זעירא של אברהם ליפול בגלותא, לפי שגיייר ערב רב (שמות יב לח) אינון ה' מינין בגר, הוצרך הוא לירד מדרגא לדרגא להעלות אות ה' משם ו' יוקים ה'. לכן תולדות פרץ (רות ד יח) ו' מלא, ו' ברכאין יוקים ה' מגלותיה, לכן נתוספו ליוסף ה', אלה תולדות יעקב יוסף (בראשית לז ב), וגם יוסף הוא סוד משיח בן יוסף, לכן נתוספה לו ה' שנקרא יוסף (תהלים פא ו) להעלות ה"ה. ואיתא בזוהר המילוי של האותיות נקרא תולדות, וז"ש אלה תולדות יעקב יוסף, רצה לומר התולדות של יעקב שהוא המילוי ו' ד' י' ו' פ' י' ת, עולה משיח בן יוסף. לכן הוצרך משה למות במדבר, כדי שתזווג השכינה לבעלה

הראשון שהוא יעקב. ועל זה ביקש משה לייחד אתוון דשמא קדישא וליכנס לארץ ישראל, וז"ש אתה החלות להראות גדלך, דא י, ידך החזקה דא ה', מי אל בשמים ובארץ ו"ה, לכן אעברה נא, מאחר שיחוד כל ד' אתוון אעבר"ה אותיות ארבעה.

כא.

השיב לו הקב"ה רב לך, ר"ל מאחר שאתה חייב על אינון ערב רב שלקחת אותם שלא ברשות, ל"ך דייקא, כמ"ש לך רד כי שחת עמך, ולא עמי, לכן אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה, ר"ל עבור השכינה שנקראת דבר שנפלה בין עממיא – וכן עו"ד בדב"ר הז"ה, בגימטריא הי"א השכינ"ה, עבורה צריך אתה להקבר שם

השיב לו הקב"ה רב לך, ר"ל מאחר שאתה חייב על אינון ערב רב שלקחת אותם שלא ברשות, ל"ך דייקא, כמ"ש (שמות לב ז) לך רד כי שחת עמך, ולא עמי (עיין שמו"ר פמ"ב ו), לכן אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה, ר"ל עבור השכינה שנקראת דבר שנפלה בין עממיא. וכן עו"ד בדב"ר הז"ה, בגימטריא הי"א השכינ"ה, עבורה צריך אתה להקבר שם.

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן רנ"ב

כב.

משה הוא משיח בן דוד – עד כי יבא שיל"ה בגימטריא משה – ומשה גם כן סוד יוסף בסוד ויקח משה את עצמות יוסף – נמצא שמשה הוא כלל ב' משיחים משיח בן דוד ומשיח בן יוסף – לכן רצה משה שיהיו ב' משיחים בזמנו, וידוע כשיבוא משיח אז יהיה מרכב"ה שלמ"ה, שהוא בגימטריא

אברה"ם יצחק יעק"ב דו"ד, ובגלות גברה הטומאה המרכב"ה טמא"ה, שהיא בע"ל צפ"ן חושבן דדין כחושבן דדין, שהיא חקוקה עליה דמות כל"ב ר"ע, שעולה גם כן כחשבון בע"ל צפ"ן בסוד לא יחרץ כלב לשונו, ואז נפגם כביכול רגל רביעי שבמרכבה שהוא מלכות בית דוד

מן הידוע שמושה הוא משיח בן דוד, עד כי יבא שיל"ה (בראשית מט י) בנימטריא משה כדאיתא בזוהר (ח"א כ"ה ע"ב). ומשה גם כן סוד יוסף, בסוד ויקח משה את עצמות יוסף (שמות יג יט). נמצא שמושה הוא כלל ב' משיחים משיח בן דוד משיח בן יוסף, לכן רצה משה שיהיו ב' משיחים בזמנו, וידוע כשיבא משיח אז יהיה מרכב"ה שלמ"ה, שהוא בנימטריא אברה"ם יצחק יעק"ב דו"ד, ובגלות גברה הטומאה המרכב"ה טמא"ה, שהיא בע"ל צפ"ן (שם שמות יד ב) חושבן דדין כחושבן דדין, שהיא חקוקה עליה דמות כל"ב ר"ע, שעולה גם כן כחשבון בע"ל צפ"ן בסוד לא יחרץ כלב לשונו (שם שמות יא ז), ואז נפגם כביכול רגל רביעי שבמרכבה שהוא מלכות בית דוד.

כג.

וזה עניין מכירת יוסף שראו השבטים שעתיד ירבעם לעמוד ממנו, שהוא היה בסוד מרכב"ה טמא"ה שהיא כל"ב ר"ע, ושמו של ירבעם מוכיח עליו, שכן ירבעם עולה כחושבן מרכב"ה טמא"ה כל"ב ר"ע – ז"ש הפסוק ויראו אותו מרחוק ויתנכלו אותו להמיתו, ר"ל שראו מה שלעתיד יצא מאתו שירבעם יצא ממנו, ועתה לכו ונהרגוהו, ר"ל עכשיו נהרגוהו קודם שיצא ממנו – ולפי שירבעם יצא מן יוסף, לכן אנטיוכ"ס שהוא בגימטריא יוסף, שהיה מל"ך יו"ן שהוא גם כן בגימטריא יוסף, אמר כתבו על קרן שו"ר אין לכם חלק באלהי ישראל, שאז נתעורר חטא ירבעם שיצא מן יוסף שנקרא שור שהביא קרן לעולם, שהוא סוד "קליפות רביעית" נגה, ר"ת קר"ן, בסוד ולרשעים אל תרימו קרן –

ולכן חשמונאי תקנו הודו, לתקן קליפות נג"ה, כשגברה מרכבה טמאה בעולם, נחסר כביכול רגל רביעית שבמרכבה זוה עניין מכירת יוסף שראו השבטים שעתיד ירבעם לעמוד ממנו, שהוא היה בסוד מרכב"ה טמא"ה שהיא כל"ב ר"ע, ושמו של ירבע"ם מוכיח עליו, שכן ירבעם עולה כחושבן מרכב"ה טמא"ה כל"ב ר"ע, לכן אמרו ז"ל במדרש (ב"ר פפ"ד י"ד) על פסוק (בראשית לו יט) הנה בעל החלומות, שאמרו זהו עתיד להשיאנו לבעלים, נשסה בו את הכלבים מדה כנגד מדה. וז"ש הפסוק (שם שם בראשית לו יח) ויראו אותו מרחוק ויתנכלו אותו להמיתו, ר"ל שראו מה שלעתיד יצא מאתו שירבעם יצא ממנו, ועתה לכו ונהרגו (בראשית לו כ), ר"ל עכשיו נהרגו קודם שיצא ממנו. ולפי שירבעם יצא מן יוסף, לכן אנטיוכ"ם שהוא בנימטריא יוסף, שהיה מל"ך יו"ן שהוא גם כן בנימטריא יוסף, אמר כתבו על קרן שו"ר אין לכם חלק באלהי ישראל (ב"ר פ"ב ד'), שאז נתעורר חטא ירבעם שיצא מן יוסף שנקרא שור שהביא קרן לעולם, שהוא סוד "קליפות רביעית נגה, ר"ת קר"ן, בסוד ולרשעים אל תרימו קרן (תהלים עה ה). ולכן חשמונאי תקנו הודו, לתקן קליפות נג"ה (כנ"ל אופן ס"ו), כשגברה מרכבה טמאה בעולם, נחסר כביכול רגל רביעית שבמרכבה.

כד.

זה שאמר הכתוב: פרש רש"ת לרגלי, ר"ל רגל שלי פרש רש"ת, שהוא בנימטריא ד' פעמים קליפ"ה שהיא המרכבה טמאה, ידיעות הטומאה שתיים סמאל ונחש, שהן ארבע כחות הטומאה, וכנגדן ד' גליות – וכן אמר דוד תוציאנ"י מרש"ת זו טמנו לי, ל"י דייקא

זה שאמר הכתוב (איכה א יג) פרש רש"ת לרגלי, ר"ל רגל שלי פרש רש"ת, שהוא בנימטריא ד' פעמים קליפ"ה שהיא המרכבה טמאה,

(שבת ב' ע"א) ידיעות הטומאה שמים סמאל ונחש, שהן ארבע כחות הטומאה, וכנגדן ד' גליות. וכן אמר דוד (תהלים לא ד) תוציאנני מרש"ת זו טמנו לי, ל"י דייקא.

כה.

ולפי שסוד הקליפה היא כלב ר"ע, לכן לעתיד יבא אליהו שעולה בחשבון כל"ב לתקן הכל"ב ר"ע, וכן משיח בן יוסף יצא מירבעם שהוא אביהו בן ירבעם, לתקן מה שקלקלו מניה וביה אבא ליזל ביה נרגא, וכן יונה בן אמתי שהוא בן אליהו שהוא בסוד כל"ב, הוא גם כן משיח בן יוסף, בא יב"א ברנה, יב"א נוטרייקון י'ונה ב'ן א'מתי, א'ביהו ב'ן י'רבעם, נושא אלמותיו לכפר על אלילים אלמים של ירבעם, כדאיתא במדרש רבה על פסוק והנה קמה אלמתי, ר"ל אמר עתידים אתם לעשות אלילים אלמים לפני עגליו של ירבעם, ולכן אתמר גביה וקרני ראם קרניו בהם עמים ינגח, שאז יתוקן קליפות קרן – וכן משיח בן דוד יתקן כלב רע, כי דוד עמד בחצות לילה לתקן משמורה שנייה כלבים צועקים

ולפי שסוד הקליפה היא כלב ר"ע, לכן לעתיד יבא אליהו שעולה בחשבון כל"ב לתקן הכל"ב ר"ע, וכן משיח בן יוסף יצא מירבעם שהוא אביהו בן ירבעם, לתקן מה שקלקלו מניה וביה אבא ליזל ביה נרגא, וכן יונה בן אמתי שהוא בן אליהו שהוא בסוד כל"ב, הוא גם כן משיח בן יוסף, בא יב"א ברנה (שם תהלים קכו ו), יב"א נוטרייקון "יונה בן אמתי, אביהו בן ירבעם, נושא אלמותיו לכפר על אלילים אלמים של ירבעם, כדאיתא במדרש רבה (ב"ר פפ"ד י) על פסוק (בראשית לז ז) והנה קמה אלמתי, ר"ל אמר עתידים אתם לעשות אלילים אלמים לפני עגליו של ירבעם, ולכן אתמר גביה (דברים לג יז) וקרני ראם קרניו בהם עמים ינגח, שאז יתוקן קליפות קרן. וכן משיח בן דוד יתקן כלב רע, כי

דוד עמד בחצות לילה לתקן משמורה שנייה כלבים צועקים (ברכות ג' ע"א) (כנ"ל באופן קם).

כו.

וכשראו עבדי פרעה ענין זה שמשיח יבוא לבטל הבע"ל צפ"ן כל"ב ר"ע ויהיה המרכבה שלמה, לכן אמרו ע"ד מת"י יהי"ה ז"ה לנ"ו, בגימטריא מרכב"ה שלמ"ה, שהיא ד' מחנו"ת שכינ"ה, לכן מת"י יהי"ה ז"ה, בגימטריא ד' מחנו"ת שכינ"ה, וזה יהיה כשיבא משיח, ולכן ע"ד מת"י יהי"ה ז"ה, בגימטריא משי"ח ב"ן יוס"ף, זה לנ"ו למוק"ש בגימטריא יונ"ה ב"ן אמית"י

וכשראו עבדי פרעה ענין זה שמשיח יבא לבטל הבע"ל צפ"ן כל"ב ר"ע ויהיה המרכבה שלמה, לכן אמרו ע"ד מת"י יהי"ה ז"ה לנ"ו (שמזות י ז), בגימטריא מרכב"ה שלמ"ה, שהיא ד' מחנו"ת שכינ"ה, לכן מת"י יהי"ה ז"ה, בגימטריא ד' מחנו"ת שכינ"ה, וזה יהיה כשיבא משיח, ולכן ע"ד מת"י יהי"ה ז"ה, בגימטריא משי"ח ב"ן יוס"ף, זה לנ"ו למוק"ש בגימטריא יונ"ה ב"ן אמית"י.

כז.

ועל זה התפלל משה ואתחנן מורה על חנינא, שביקש משה על משיח שנקרא חנינא, בעת ההיא ביום שבת היה, כי סוד שבת הוא סוד תרין מושיעים, מאן אינון מושיעים אליהו משיח בן דוד שהם עולים בחושבן מושיעי"ם, וכן נעלם מן שבת שהוא י"ן י"ת ו' עולה אליהו משי"ח ב"ן דו"ד, וביקש משה בעת ההוא כתיב, מה שיהיה בעת ההיא, הרי לעתיד אתה החלות להראות את עבדך גאולת מצרים, וגם להראות את עבדך, רומז על מטטרון עבד נאמן שהוא סוד

יוסף, ומשה בסוד מטטרון ויקרא אלף זעירא, שהוא מטטרון שר הפנים שעולה אלף חסר חד, אל משה שזכה משה למטטרון, ורמז משה שהוא סוד משיח בן יוס"ף – ולכן ר"ת של מ'נחם ב'ן ע'מיאל, מ'שה ב'ן ע'מרם

ועל זה התפלל משה ואתחנן מורה על חנינא, שביקש משה על משיח שנקרא חנינא, בעת ההיא ביום שבת היה (זוהר ח"ב קנ"ו ע"א), כי סוד שבת הוא סוד תרין מושיעים, מאן אינון מושיעים אליהו משיח בן דוד שהם עולים בחושבן מושיע"ם, וכן נעלם מן שבת שהוא י"ן י"ת ו' עולה אליה"ו משי"ח ב"ן דו"ד, וביקש משה בעת ההוא כתיב, מה שיהיה בעת ההיא, הרי לעתיד אתה החלות להראות את עבדך גאולת מצרים, וגם להראות את עבדך, רומז על מטטרון עבד נאמן שהוא סוד יוסף, ומשה בסוד מטטרון ויקרא (א א) אלף זעירא, שהוא מטטרון שר הפנים שעולה אלף חסר חד, אל משה שזכה משה למטטרון, ורמז משה שהוא סוד משיח בן יוס"ף. ולכן ר"ת של "מנחם בן עמיאל, משה בן עמרם.

כח.

וגם החלות להראות עבדך שאני סוד משיח בן דוד, כי משה עולה שיל"ה, ולכן להראות בגימטריא מרכבה שלמה, שהיא אברה"ם יצח"ק יעק"ב דו"ד – ז"ש את גדלך ידך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ, שהם כנגד אברהם יצחק יעקב, אשר יעשה כמעשיך וכגבורתיך הוא דוד – וגם להראות בגימטריא תרמ"ב, שהוא סוד מרכבה טמאה ת'שע מ'אות ר'כב ב'רזל, שיניקתם מן הכלב רע – ז"ש את גדל"ך בגימטריא הכל"ב, שהוא את ידך החזקה

וגם החלות להראות עבדך שאני סוד משיח בן דוד, כי משה עולה שיל"ה (עיין זוהר ח"א כ"ה ע"ב), ולכן להראות בגימטריא מרכבה שלמה, שהיא אברה"ם יצח"ק יעק"ב דו"ד. ז"ש את גדלך ידך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ, שהם כנגד אברהם יצחק יעקב, אשר יעשה

כמעשיך וכנבורתיך הוא דוד. וגם להראות בנימטריא תרמ"ב, שהוא סוד מרכבה טמאה "תשע"מאות "רכב" ברזל (שופטים ד ג), שיניקתם מן הכלב רע, ז"ש את גדל"ך בנימטריא הכל"ב, שהוא את ירך החזקה.

כט.

ואמר משה מאחר שאני העברתי המרכבה טמאה הכלב רע ביציאת מצרים, ואז היתה המרכבה שלמה, לכן אעברה נא, אעבור עתה הד' גליות, אעברה אותיות ארבעה, ויבא נ"א אליהו נ'ביא, שהוא ר"ת נ"א, וגם נ"א עם הכולל עולה אליהו, נשמתו היתה מעובר מנשמת נ'דב א'ביהו, כל זה מרומז במלת נ"א

ואמר משה מאחר שאני העברתי המרכבה טמאה הכלב רע ביציאת מצרים, ואז היתה המרכבה שלמה, לכן אעברה נא, אעבור עתה הד' גליות, אעברה אותיות ארבעה, ויבא נ"א אליהו "נביא, שהוא ר"ת נ"א. וגם נ"א עם הכולל עולה אליהו, נשמתו היתה מעובר מנשמת נדב אביהו, כל זה מרומז במלת נ"א.

ס.

ואראה את הארץ הוא סוד משיח בן דוד, ר"ל כשתמלא אותיות ארץ כזה אלף ריש צדי, הנעלם שהיא ל"ף י"ש ד"י, עולה משי"ח ב"ן דו"ד, בסוד ותהלתו מלאה אר"ץ, חסד ה' מלאה האר"ץ, וכבוד ה' מלא אר"ץ, ר"ל אימתי יהיה כבוד ה' מלאה, כשתמלא אותיות אר"ץ, דהיינו כשיבא משיח שנרמז במילוי ארץ, שהוא סוד ג' קוין חס"ד די"ן רחמי"ם, והן הן ג' גווני קשת אשר עליהם אמר בתיקונים כשתראה קשת בגווני תצפה למשיח, שהוא סוד רזי לי רזי לי, שעולה משיח בן דוד – ההר הטוב הזה והלבנון, הוא משיח בן יוסף

שנקרא מנח"ם בגימטריא לבנון, אשר עליהם אמר יעקב גור אריה יהודה, גור אריה בגימטריא משיח בן דוד, מ'טרף ב'ני ע'לית ר"ת מ'נחם ב'ן ע'מיאל, שהוא משיח בן יוסף

ואראה את הארץ הוא סוד משיח בן דוד, ר"ל כשתמלא אותיות ארץ כזה אלף ריש צדי, הנעלם שהיא ל"ף י"ש ד"י, עולה משי"ח ב"ן דו"ד, בסוד ותהלתו מלאה אר"ץ (חבקוק ג ג), חסד ה' מלאה האר"ץ (תהלים לג ד), וכבוד ה' מלא אר"ץ, ר"ל אימתי יהיה כבוד ה' מלאה, כשתמלא אותיות אר"ץ, דהיינו כשיבא משיח שנרמז במילוי ארץ, שהוא סוד ג' קוין חס"ד דו"ן רחמי"ם, והן הן ג' גווני קשת אשר עליהם אמר בתיקונים (תיקו"ז יח ל"ו ע"ב) כשתראה קשת בגווני תצפה למשיח, שהוא סוד רזי לי רזי לי (ישעיה כד טז), שעולה משיח בן דוד. החר הטוב הזה והלבנון, הוא משיח בן יוסף שנקרא מנח"ם בגימטריא לבנון, אשר עליהם אמר יעקב גור אריה יהודה (בראשית מט ט). גור אריה בגימטריא משיח בן דוד, "מטרף" בני "עלית ר"ת "מנחם" בן "עמיאל, שהוא משיח בן יוסף.

סא

והשיב לו הקב"ה רב לך, ר"ל הערב רב שלך וקלקלת המרכבה, כי הערב רב שמטו שור שבמרכבה, ובזה הבאת המרכבה טמאה לעולם, לכן אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה, וענין גדול רמז לו' בסוד ואביו שמר את הדבר, רצה לומר שאחיו הוסיפו עוד לשנוא אותו מחלומותיו, על שראו ירבעם בן נבט שעתיד לצאת ממנו שימלוך עליהם, אבל אביו שמר הדבר, רצה לומר אף שיצא ממנו ירבעם, מכל מקום ניצוץ קדושה בתוכו בסוד אשר נתן לי אלקים בזה

והשיב לו הקב"ה רב לך, ר"ל הערב רב שלך וקלקלת המרכבה, כי הערב רב שמטו שור שבמרכבה (שמו"ר פמ"ב ה'), ובזה הבאת המרכבה טמאה לעולם, לכן אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה, וענין

גדול רמז לו' בסוד ואביו שמר את הדבר (בראשית לו יא), רצה לומר שאחיו הוסיפו עוד לשנוא אותו מחלומותיו (בראשית לו ח), על שראו ירבעם בן נבט שעתיד לצאת ממנו שימלוך עליהם, אבל אביו שמר הדבר, רצה לומר אף שיצא ממנו ירבעם, מכל מקום ניצוץ קדושה בתוכו בסוד אשר נתן לי אלקים בזה (שם בראשית מח ט) כנ"ל.

נב.

וזה סוד ואביו שמר את הדבר, ר"ל אותו דבר דכתיב יען נמצא בו דבר טוב, שהוא נאמר על אביה בן ירבעם שהוא משיח בן יוסף – והשיב הקב"ה אל תוסף, מרמז על יוסף, בדב"ר מרמז על יען נמצא בו דבר טוב, הזה מרמז על ניצוץ קדוש שמרומז במלת אלהים בז"ה – צו את יהושע שהוא בא מן יוסף, הוא יתקן חטא ירבעם בחייו – כי הוא ינחיל והוא יעבור בגימטריא רז"ח הטומא"ה – אבל אתה עלה ראש הפסגה, ר"ל כשתמות אז תעביר המרכבה טמאה, כי גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהם, שאז נקבר על הר העברים, עברי"ם בגימטריא מרכב"ה טמא"ה, שאז העביר הבעל פעור שהוא החרון אף, ז"ש ונשב בגי"א נוטריקון בית ג'אים י"סח א'דני, ר"ל עבור שהסיח עבודה זרה, לכן נקבר מול פעור

וזה סוד ואביו שמר את הדבר, ר"ל אותו דבר דכתיב (מלכים א' יד יג) יען נמצא בו דבר טוב, שהוא נאמר על אביה בן ירבעם שהוא משיח בן יוסף. והשיב הקב"ה אל תוסף, מרמז על יוסף, בדב"ר מרמז על יען נמצא בו דבר טוב, הזה מרמז על ניצוץ קדוש שמרומז במלת אלהים בז"ה. צו את יהושע שהוא בא מן יוסף, הוא יתקן חטא ירבעם בחייו, כי הוא ינחיל והוא יעבור בגימטריא רז"ח הטומא"ה, אבל אתה עלה ראש הפסגה, ר"ל כשתמות אז תעביר המרכבה טמאה, כי גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהם (חולין ז' ע"ב) שאז נקבר על הר העברים, עברי"ם

בנימטריא מרכב"ה טמא"ה, שאז העביר הבעל פעור שהוא החרון אף, ז"ש ונשב בני"א נוטריקון "בית "גאים "יסח "אדני (משלי טו כה), ר"ל עבור שהסיח עבודה זרה, לכן נקבר מול פעור.

נ.ג.

צו את יהושע, רמז לעתיד לבא יבא משיח בן אפרים מן יהושע, והגאולה תלויה בסוד טל חרמון, שהם אותיות יוד הא ואו שיש ביוסף שנקרא יהוסף, וכן יהושע יש לו גם כן ג' אותיות יהו – ובקש הקב"ה לעשות חזקיהו משיח, שיש לו גם כן ג' אותיות יהו, רק שנסתמה מ' של למרבה המשרה, שהוא אות של משיח – ועל זה אמר רב לך, שלעתיד לבא הגדולה יהיה שלך שתהיה רבן של ישראל – ויתא ראשי עם, כשיבא משיח יבא משה ואהרן עמו

צו את יהושע, רמז לעתיד לבא יבא משיח בן אפרים מן יהושע, והגאולה תלויה בסוד טל חרמון (תהלים קלג ג) שהם אותיות יוד הא ואו, שיש ביוסף שנקרא יהוסף (שם תהלים פא ו), וכן יהושע יש לו גם כן ג' אותיות יהו. ובקש הקב"ה לעשות חזקיהו משיח (סנהדרין צ"ד ע"א), שיש לו גם כן ג' אותיות יהו, רק שנסתמה מ' של למרבה המשרה (ישעיה ט ו), שהוא אות של משיח. ועל זה אמר רב לך, שלעתיד לבא הגדולה יהיה שלך שתהיה רבן של ישראל, (וירא) [ויתא] ראשי עם (דברים לג כא), כשיבא משיח יבא משה ואהרן עמו.

נ.ד.

ז"ש וחזקה על משיח בן דוד, ואמצהו על בן יוסף, כי הוא יעבור על משיח בן יוסף, כי משיח בן יוסף יהיה מת ט"ל ימים, עד שיחיה אותו בטל אורות ג' אותיות יהו שראשי נמלא טל, אהיה כטל ישראל יפרח כשושנה, אז צדיק כתמר

יפרח, לכן והוא יעבור רמז על העברת משיח בן יוסף מן העולם – ועל זה נאמר בטל חרמון שיורד על הררי ציון, שהוא יוסף, כי כל מה שאירע ליוסף אירע לציון חושבן דדין כחושבן דדין, רמז על הטל אורות שיורד על משיח בן יוסף שמת, זה שאמר כי שם צוה ה' את הברכה חיים עד העולם, והוא ינחיל את הארץ, רומז על משיח בן דוד שעולה הנעלם של ארץ, ועתה ישראל שמע אל החקים, על דרך היום אם בקולי תשמעון, שמע אל החקים, אז יבא משיח עתה בימינו אמן וכן יהי רצון

ז"ש וחזקה על משיח בן דוד, ואמצהו על בן יוסף, כי הוא יעבור על משיח בן יוסף, כי משיח בן יוסף יהיה מת ט"ל ימים, עד שיחיה אותו בטל אורות ג' אותיות יהו שראשי נמלא טל (שה"ש ה ב), אהיה בטל ישראל יפרח כשושנה (הושע יד ו), אז צדיק כתמר יפרח (תהלים צד יג), לכן והוא יעבור רמז על העברת משיח בן יוסף מן (העולה) [העולם]. ועל זה נאמר בטל חרמון שיורד על הררי ציון, שהוא יוסף, כי כל מה שאירע ליוסף אירע לציון חושבן דדין כחושבן דדין, רמז על הטל אורות שיורד על משיח בן יוסף שמת, זה שאמר כי שם צוה ה' את הברכה חיים עד העולם, והוא ינחיל את הארץ, רומז על משיח בן דוד שעולה הנעלם של ארץ כנ"ל, ועתה ישראל שמע אל החקים (דברים ד א), על דרך (שם תהלים צה ז) היום אם בקולי תשמעון (סנהדרין צ"ח ע"א), שמע אל החקים, אז יבא משיח עתה בימינו אמן וכן יהי רצון.

